

Glo.ordi.**Ad Timotheū I****La. I****Nico.de lyra**

Qui et ceteris caliginē obducere: ut qd utilit̄ charitas mo-
uer: nō solū facere velint: sed nec intelligere: cū multis alti-
is locis ep̄laz qd hic s̄eriat ap̄ls aptissime doceat, vult ei
fūos dei corporal̄ op̄ari vñ viuāt vt nō cōpellant egesta-
te necessaria petere: nec est p̄tra illō qd p̄dictū est: Molite
solliciti e qd mā. **T**ū enī hoc
ideo dictū est: vt nō p̄curēt q̄tus
necessitati sat est: vñ honeste potu-
erūt: b nō vt ita intueant̄: nec p̄-
pter ista faciat̄: q̄cqd euāgelij p̄co-
nio facere iubet. **K**uriose agē-
tes. **D**oc factret abhorret disciplia-
nica. cox enī dē vēter est: q̄ feda
cura necessaria sibi puidet.
A Molite defice. **Q**uia t̄ si ope-
ren̄: p̄nt th̄ nōnullis idigere. Et
t̄do monet ne illi q̄ habebat̄ ser-
uis dei necessaria p̄beret: hac occa-
sione p̄grescerēt. **M**ō enī in rep̄hē-
sione vēit q̄ h̄san̄ ē in largiēdo: b
hic q̄cqd possit labore ferre: otiose
vult vīta agere. **B** Q̄d signū in
omni ep̄la r̄c. Prop̄ adulterato-
res scripturaruz manu sua in fine
omnū eplaruz salutationē se sub-
scribere testaſ: vt sub noīe el̄ nul-
la ep̄la accipiat q̄ nō fuerit manu
eius subscripta.

Finit ep̄la sc̄da ad thessalonī.
Incipit argumētu in ep̄laz p̄mā
ad timotheum.

Timotheo in asia re-
licto ep̄scopo: scri-
bit paul⁹ de ep̄sco-
pali officio: quomo-
do pseudo apl̄s re-
sistariq̄ eccl̄iam ī
situit: q̄les p̄sbyteros vel dia-
cones ordinet: quales viduas hono-
ret: quō ip̄e in eccl̄ia se habeat: vel
quō ē regat. **H**iero. Timotheo
iste fuit fili⁹ mulieris fidelis: p̄f-
fectili p̄creat̄: t̄ cū nō esset circūci-
sus: t̄ ip̄e ḡt̄ilis: huic dabat̄ bonū
testimoniuſ ſ̄es q̄ erat lytris t̄ by-
onio: h̄uc voluit paul⁹ p̄ficiſci ſe
cū: t̄ iō circūcidit: p̄pter iudeos q̄
erat in illis locis. Eratos erudi-
tus t̄ diuīs scripturis q̄ liberali-
bus artib⁹. h̄uc apl̄s creauit ep̄m
t̄ iō eū admonet vt ſollicit⁹ ſit̄ ec-
clesiastica ordinarōe. Int̄ēto apl̄s ē
in hac ep̄ſola instruere timotheū
de ep̄laz dignitatis officio. Mo-
duſ talis. p̄rio ſalutat eūz. Wein
de moneret vt p̄ſeoapl̄s refiſat.
Postea instruit de ep̄sco officio di-
ces q̄les debeat ordiare p̄sbyteros
t̄ diacones: t̄ q̄les obēat eē mīſerē-
tor. Deinde q̄les viduas recipie de-
beat. Et poſtea de mō correccio-
nem instruit eū. In fine admonet vt vi-
tet xp̄banas nouitates. **La. I**

Daul⁹ apo. r̄c. Sc̄d̄
imp̄iū. vñ: Segre-
gate mibi pauluz et
barnabaz in op̄ ad
qd elegit eos.
f H̄ra t̄ miseri. In
bac ſalutatiōe tria p̄it q̄ ei optat:
cū in alijs t̄m̄ duo posuerit. Miſe-
ricordia hic accipit qd in alijs epi-
ſtol ḡra r̄c. i. remiſſio p̄tōr. **P**ax
ē trāq̄llitas animi p̄libatio eterne
pac. b coiſ oib⁹ optare ſolet. H̄ra x̄o quā b addit ep̄ſcopis opta-
tur. i. donatio ſp̄uſci q̄ mīſtri dei armāt. f Sicut ro. Post ſalu-
tationē p̄l̄ de p̄ſeo repellēdis incipit hic legē adhuc tenēdā do-
centib⁹. g Rogauit, dic: vt affectū charitat̄ t̄ formaz h̄uilitans

ſp̄uſibus nō eſſent adiſtrādi necessariū ſūpt̄. iō b remo-
uet. d. **S**os aut̄ fr̄es. facultatē habētes. a Molite de. bſifaci. i.
nolite deſtere a bſificētia talib⁹ p̄ſonis. b Q̄ si q̄s nō obe. x̄/
bo n̄o p̄ eplam. h̄ic notate. ſ. in ſcribēdo vt poſſim cū corrige.
c Et nō cōmīſceam̄ cū illo. ſocietatē ei⁹ vitādo. d At ſūda-
tur. t̄ ſic resp̄lſcat a malo ſuo. e Et no-
lite quāli inimicū exiſtare. q̄ ſi vītū odi-
endū ſit: natura t̄n̄ eſt diligēda. f Ep̄le
autē deſ pacis. auctor t̄ dator. g Det
vobis pacē ſem. in omni loco. i. in terra et
in celo. h D̄ns ſit cū omnib⁹ vob. in p̄-
ſenti p̄ gratiā: t̄ gl̄iam in futuro. i Sa-
lūtatio. **D**ec eſt ultima ps ep̄ſtole q̄ ē cō-
clusio. v̄ ſt̄matio per ſignū in fine epi-
ſtole ſcriptū de manu pauli. qd enī. ſ. po-
ſitū eſt ſcriptū erat p̄ manū notarij: h ſitū
vītū de manu pauli erat ſcriptū. t̄ ſimi-
liter faciebat in alijs eplis ad certificādū
illōs quib⁹ mittebanſ q̄ eſſent a paulo di-
recte: t̄ ad excludendū eplas ab pſeudo
apl̄s ſub noīe pauli ſcriptas: in quib⁹ fi-
nis nō eſt ſcriptus de manu pauli. t̄ his
dictis patet littera.

In ca. iij. vbi d̄ in poſtil. In charitate
de erga oēs. t̄ in glo. r̄c. patiētia xp̄i.

Additio. ſim glo. itēligiſ ī cha-
ritate q̄ de dat t̄ patiētia xp̄i. ſ. vt patien-
tes ſit̄ ſic t̄ xp̄s patiētis fuit.

Explicit Poſtilla ſſis Nicolai de ly-
ra ſup eplam Pauli ad theſſa. ſcd̄am.

Incipit Poſtill. Nico. de lyra ſup epi-
ſtola Pauli ad Timotheū. p̄mā incipit.

Daul⁹ apl̄s ieū xp̄i. **La. I**

b icipit epl̄a p̄mā ad timo-
theū q̄ diuidif ī duas ptes:
ſez in ſalutatiōe t̄ pſecu-
tionez. ſcd̄ ibi: Sicut ro-
gauit. In p̄mā pte p̄oī ſpo-
na ſalutā: t̄ exp̄m̄ q̄tuz
ad tria. ſ. q̄tū ad nomē p̄p̄i. ibi: Pau-
lus. q̄tū ad officiū. ibi: Apls ieū xp̄i. et
q̄tū ad auētātē officiū. ibi cū d̄r: Sc̄d̄ im-
periū dei. ſic p̄t̄. Act. xiiij. Dicit illi ſp̄uſ-
ſetū: Segregate mibi barnabā t̄ pauluz
in op̄ ad qd affūp̄t̄ eos. ſpa x̄o trinita-
tis ſunt idūl̄a. p̄t̄ qd idē ē iperū triū p̄/
ſonariū. t̄ ſo vna exp̄ſla alle ſubtelligūt̄.

l Et xp̄i ieū ſp̄i no. i. p̄ quē ſperā. obtie-
re gl̄iam. Sc̄d̄ p̄oī ſp̄ona ſalutata. cū di-
cif in Timotheodi. ſi. in ſi. ad oīdēdū
q̄ erat fili⁹ el̄ ſp̄uſt̄ t̄ nō carnal̄. Terrio
ponūt̄ bōa optata. cū d̄r: H̄ra t̄ mīſcōdīa t̄
pax. n Mīſcōdīa. t̄ remiſſiōe p̄tōr. **B**

o H̄ra in ampliatiōe meritor. p Et

pax. i p̄ſecutiōe ſp̄iop̄. q Ad oīdō pa. q̄

ē dator t̄ auctor iſtoz. r Et xp̄o ie. q̄

q̄tū ad deitatē ē eadē p̄ncipal̄is cā cū pre t̄

ſp̄uſt̄. t̄ q̄tū ad būanitātē ē cā iſtrumē-

tal ſiūcta. ſic man⁹ ē organū ſiūctū arti-

fice. ſecur̄t̄ ſit̄ ſepaſi. t̄ b mō alie creature

s ſit̄ iſtrumēta dei ſepaſi. s Sic roga. b

icipit būl̄ epl̄a pſecutio. Circa qd ſcien-

dū q̄ apl̄s ordianuit timotheū epm̄ eccl̄ie

ephēſine. t̄ ſo in hac epl̄a iſtruit eū d̄ his

q̄ p̄tinēt ad epl̄a officiū. Ad qd ſpectat ſex

act⁹ ſpecialiſ. Et ſo b ſp̄ecutio būl̄ epl̄a

ſtimothēū in ſex ptes q̄ p̄tabebūt ſp̄eq̄n-

do. Prīm⁹ aut̄ act⁹ p̄tinēt ad epm̄ ē ex

tirpatio false doctrine. ſic ipedimēti remo-

tio prior ē in altiō ope. ad hoc aut̄ apl̄s in-

ducit timotheū in b ca. j. qd in tres ptes

diuidif. nā ſpm̄ ad h̄ic actū idūcīt ſcd̄

incidēt deo grā ſagit. tertio ad xpoſituz

redit. ibi: Hoc ſpm̄ adhuc in tres: q̄ ſpm̄ idūcīt

timothēū ad falſitatis extirpationē. ſcd̄ ad b ſubdit r̄o-

nē. ibi: Finis. tertio remouet obiectio. ibi: Sc̄m̄ aut̄.

Circa p̄m̄ dicit: Sic rogaui te o timothee. ſupple ſic fa-

Glo. ordi. Ad Timotheū I La. I Vico. de lira

Vitil; vt sic esset in auēte alijs: t futura attestare tur factis. a Qm̄ bona. Quō bona si nō iu-
sto posita: sed iā iuitus nō eger pedagogos: s̄ in-
tus: et fiat iust. b Legitie vta. Nulla scit
ad tps datā: t sub xp̄o deserit. Jā iust p remis-

scionē nō ē op̄ lega q̄
liberis sit p xp̄. Le-
gitime vta. Legi legi-
time vreedi m̄tiple est
modus vt km̄ alio iu-
stus: t fz aliud iuust.
recte dicat legitime vta le-
ge. Injustus enī ea le-
gitime vta: q̄ intelli-
ges. q̄r data sit: eī cō-
minatiōnē tāz pedago-
pducis ad gram p quā
iustus fiat. Just. x̄o et
illa legitime vta: cū ea z
tenēdo iuust. ip̄o it
sic cū iuustis cperit l̄
olite cōcupisētē mor-
bus incētuo phibitio-
nis et cumulo puarica-
tiōl̄ augeri: cōfugiat
ad iustificatē grāz t p
eam suauitate iusticie
delectari penaz littere
minatis euadat.

a f̄ km̄ eos x̄o q̄ carnaliter tm̄ intelligit nō bona
b f̄ iustus vel iuust.

a quoniam bona est lex: si quis ea
spūaliter sicut ipsa doce, vel vr̄ p̄ c̄ agnoscat
moribū t̄ q̄rat medicū. q̄d nō illi. s̄ etiā.
a f̄ er cum iustus in fide quid ei lex.

b legitime vta: scientes hoc: quia
a f̄ vr̄ dñe. b f̄ cōra legē nature a ḡtēb̄.

iusto nō est lex positā: sed iuustis
cū bene monerent a ratione. a f̄ p̄ partes.
b f̄ contra deum.

c d non subditis t̄imp̄is et peccato
a f̄ quibus scelus p̄ se placet. b f̄ qui vel timore
consentunt vel fauore aliquo.

d ribus: sceleratē t contam̄inatis
f̄ q̄ lex narure in eis aboleverat: litteris est refor-
mata p̄ eis coerendis.

**e patricidis et matricidis: homici-
dis: fornicarijs masculorū cōcubi-**

f̄ qui plaga cuiuslibet generis inferne. p̄ primis.

t toribus: plagiarijs mēdaciis t
ḡ morali lege et naturali.

periuris: et si quid aliud sanē do-
h̄ sana doctrina. s̄ non contra. s̄ omnis veritas
concordat euangelio.

i ctrine aduersatur: que est km̄ euā
a f̄ quod predicar vel dat glām. n̄

gelium glōrie beati dei quod cre-
b f̄ ve fideli. s̄ vnde.

e ditum est mihi. Gratias ago ei q̄
a f̄ ve nec moris nec vita separare a xp̄o.

f me cōfortauit i christo ielu domi-
ḡ cum sub lege infidelis.

no nostro: quia fidelem me existi
h̄ certa sciētia. s̄ puidit. a f̄ pdicāt. b f̄ quasi

s et cōtumeliosus: sed misericordi-
a f̄ sub lege ignorātia t ideo icredulitas: modo
ecōtra fides et veritatis cognitio: ecē patet q̄ nō
ex leuitate dimisit priora

am dei consecutus sū: quia igno-
s̄ degens. a f̄ non solū misericordiā cōsecurus
sum sed fidē et dilectionē et ḡam donoy.

b rans feci in incredulitate. Sūper
a f̄ qui dona diversa dedit cū fide et dilectione. i.
cū perfectiō fidei et dilectionis: q̄ nulli das remis-
sio peccatorū sine fide et dilectione.

abundauit auez gratia dōmini
b f̄ non in lege. s̄ dignis viris.

in christo ielu. t Fidelis sermo et
c̄ s̄ nō vna. s̄ q̄ b̄ t in futuro saluat. s̄ iste. s̄

k omni acceptiōe dign̄: quia chri-
e scitur fz̄ quod ex certa malicia ppetrat.

scitur fz̄ quod ex certa malitia ppetrat.
f̄ In incredulitate. t false cre-

dens bene agere. a
Sugabunda aut̄ gratia dñi nr̄i ielu xp̄i. q̄. d. nō so-

lū psecut̄ ab eo remissiōne petōz: s̄ etiā collationē donoy suo. t̄ subdit̄:

b fz̄ fide et dilectionē fidei enī p̄ charitatē formate cōnectūt alia dona ad

gratia gratiē p̄tinētia. c Fidelis fmo. i. ver̄. d Et omni acce. di-

gnus. q̄r eutis audiētib̄. t q̄s sit ille subdit̄: e Quia xp̄s iesus venit in

hunc mundum. in carne passibili.

Additio Ad Timotheū I

ipsū thalmud inter q̄s fabulas multa dicunt de tpe messie vē
turi fabulosa que poti⁹ sūt deridēda. Et in libro
qui dicit̄ Lanheden: q̄ tpe messie germaret terra, pmissionis
panes coctos & formatos ac si essent in clibano. Similis q̄ ter
ra illa germaret tpe messie vestes sericeas fī exigitā cuius
cungs indui volētis: ex quib⁹ fabulis multi eoz inciderūt ī er
rorē credētes q̄ xps nō vēt. ex q̄ ista & sīlia nō fuerunt facta.
Observatio aut̄ legaliū licet sī errore: non tñ ap̄ie dicit fa
bula. Habituit enī aliqui veritatē realiſ. habet etiā fudamētum
in līrā & lī sane intellecta. traditōes etiā iudeoꝝ q̄ irri
tū faciebat mādatū diuinū: licet dīcē sīt errore seu pnicio
se nō tñ fabule. Circa genealogias in hoc loco dicas: considerā
dū est q̄ iudei asserebat q̄ null⁹ esset idone⁹ ad docēdū de le
ge diuinā nīt esset de tribū leni vī de tribū isachar. De leui enīz
legit̄ Deus. v. Docebūt iudicia tua iacob & legez tuā isrl. De
lachar ho legit̄. i. Paral. xij. De filijs q̄s isachar viri erudit
q̄nouerāt singula tpa ad p̄cipiēdū qd facere debet isrl. vñ ex
istis genealogijs iudei nītēbāt excludere paulū ab idoneitate
de docēdī legē diuinā: reo q̄ nō esset de aliq̄ p̄dictax tribū: sed

Blo. ordi.

O Biscro. Hacten⁹ de La. II
pseudo apl̄is: hic de oratiōib⁹.
Maymo. Timotheo hec verba
dirigēs: in illo om̄i ecclie formaz tradi
dit: quōdebeat missarū solēnia celebra
re & p̄ omnib⁹ impicare. b Primo
om̄i. Aug. Maymo. in ante oīa fieri
obsecrationes. Ondo misse hic ostendit:
q̄d est speciale gen⁹ orōnis. c Obs
eratiōes. vel p̄catiōes. i. illa que fūt in
xta vel ante cosecrationē. d Orōes. i
ipa cosecrationē. & Postulatiōes. vel
interpellationes: q̄si ex debito: vt q̄d h
geris in eterna vita p̄ficiat: vt cū ipsius
at ep̄o būdificat. f H̄arūactiōes. de
pac̄: q̄ totū oclūdūt q̄si totū sit a deo:
vt būdicāt dño. g Obsecrationes se
adūratiōes. p̄ reb⁹ difficilib⁹: vt p̄ cō
uersiōe imp̄. p̄ remouēdīs mal. h Orō
nes. vt q̄n lā p̄versi virtutes & bōa orā
tur. h̄arūactiōe. de om̄ib⁹ generali
ter. Postula. vt q̄n iam iust⁹ glia ce
lestis orat. g Pro oīb⁹ hoīb⁹. Ut se
quām clementiā dei: q̄d vult om̄ies
hoīes saluōs fieri. t̄ si b̄z iusticiā q̄sdāz
reprobet. An̄ Hiero. i. his q̄pēt ostē
dit iudicūt: in saluat̄ mīscōdāz. h Et
quietam. A persecutiōe. i Trāquil
lam. sine inquietatiōe: q̄d p̄dest teneris
ecclie. Ut quietā & trāquillā vītī agam⁹. Aug⁹. Man
vitūr & nos pace babylōis: q̄dū p̄mīte sunt ambe ciuita
tes. s. bierlin & babylonia. Et qua ita per fidē popūl⁹ dei libe
ratur: vt apud eā interiz p̄egrinetur. Ideo apl̄us admonuit
ecclie orare & p̄ regib⁹ & omnibus sublimib⁹ codē sp̄sancto
afflatu⁹ quo et Hieremias qui misit ep̄istolā iudeis qui erant
in babylone: vt orarent p̄ vita nabuchodonosor filioīq̄ ei⁹;
& p̄ pace ciuitatis: inquiens: Quia in pace eoz erit par v̄rā.
Et quietam. In pace principū quies & regim̄ seruāt ecclie
stārū. Nam in bellis tranquillitas distipat: t̄pēcīt pietas. dī
strictio solvit: qua soluta iſfirmoꝝ & castitas violat. In pace ba
bylonis p̄x nīa est vītī corporalis: q̄ bonis & malis cōis est:
dū inter babylonios tenemur captiuī: q̄bus seruire iubemur:
& tributa reddere. k Hoc enī bonū est. He q̄s putaret hec
nō esse faciēda. p̄ his q̄s patīs ecclia. addit: Hoc enī bonū ē.
Et ne quis putet cultu vītī dei & vita bona salutem esse sine
participatiōe corpī xpi. i. sine fide ecclie. vñ inq̄t de⁹: vītī
& mediator: vt oīs hoīes saluari nūq̄ stat nisi p̄ mediū. Non
de⁹ verbū q̄d sp̄ erat: sed carnē faciū. l Qui oīs vult r̄c.
Si de⁹ q̄ omnipotēs dīcīt: oīs homīes vult saluōs fieri cur nō
implet hec eius volūtā. Sed in hac locutiōe sensus & dītio
lacet. vnde Petrus ait: Omnis scriptura indiget interpretatiōe.
vult ergo deus om̄es homīes saluōs fieri. si accedāt
ad eū. nō enī sic vult vt nolentes saluēnt. Sed vult eos salua
ris & ihi velint: talis nōnullū excepit a salute & veritatē cognisiōe.
Al: Qui oīs vult sal. fa. Qūts certū sit nob̄ nō oīs sal
uos fieri: nō tñ id debem⁹ oīpotēssime dei volūtā alīqd dī
gare. Hō ē credēd⁹ oīpotēs alīqd volūtā fieri q̄d sc̄m nō sit.
¶ Sed ita

Additio II

de tribū bentamīn: t̄ mīto fortī excluderēt fīm eos timothe
us & t̄ tit⁹: q̄ alienige. Et in p̄s. dī: Hō fecit talis om̄i natiōi: t̄
iudicla sua nō ma. e. q̄ qdē genealogie dicūt intermitate: q̄s nō
sūt determinate p̄ sacras auētes. Illas enī auētes q̄s ad h̄ indu
cūt māfēstū ē q̄ nō excludūt alios a doctrīa legī. In eo.ca.
vbi dī postil. Que q̄stīoēs maḡ p̄stat. i. lites & p̄tētōes.

Additio. II. Hoc q̄d̄ b̄: Que q̄stīoēs r̄c. b̄z Blo.
sēu de p̄seido apl̄is: i. etiā de catholīcī auctorib⁹ q̄ nō debent
intēdēre fabul̄sēu dubiis q̄ maḡ p̄stat q̄stīoēs. i. lites dispu
tūas q̄ edificationē iusticie dei. i. nō edificat hoīes in iusticia
dei: q̄ edificatio ē in fide q̄ qdē exhortatio apl̄i facit p̄tra mul
tos q̄ dubia q̄ nec ad fidē: nec mores: nec ad expositionē alicu
ius passus sacre scripture sūt p̄tinēta introducūt ī doctrīs theo
logiē r̄c. In eo.ca. i. vbi dī postil. Regi āt sc̄loꝝ. i. trinitati
eterne.

Additio. iii. In nomine seculor̄ videntur intelli
gi presens seculum & futurum: que q̄
dem secula cōprehendunt omnem durationem.

Nico. de lyra

O Biscro t̄gīs primū. La. II
Biscro est sc̄dā p̄s būt̄ eple in q̄
ponit act⁹ sc̄dā p̄tīnēs ad ep̄z
q̄ oblationēs orationē offerre deo: fīm
q̄s dī. Heb. v. Dis p̄tīfer ex hoībus
assūpt⁹ p̄ hoīb⁹ st̄tituit in his q̄ sunt
ad deū: vt offerat dona & sacrificia p̄
p̄tīs. Igīs p̄mo instruit timotheū de
actu orādi. sc̄dō p̄bz subiectū sibi. ibi:
Uolo g. Prima adhuc ī duas: q̄ p̄tī
mo instruit eū de actu orādi. sc̄dō red
dit rōnē sui dicti. ibi: Hoc enī. Prima
adhuc ī duas: q̄ p̄mo docet orāndi
modū. secūdo p̄ quib⁹ sit orādū. ibi:
Pro oībus. Circa primū sc̄dā q̄
ad actū orādi tria req̄unt. Primū
est accessus orātīs ad deū: q̄ orāt̄: t̄ h̄
fit p̄ elevationē mēt̄ in deū: q̄d fit per
orōnē q̄ fīm Damascē. ē ascēsus mētis
in deū. t̄ fīm h̄ dī apl̄s. Biscro igīs
p̄mū om̄i fieri orōnes. Sc̄dā ē p̄posi
tīo ei⁹ q̄d in orōne petīt̄. q̄d fit dupl̄:
An̄ mō ī generali: vt cū dī: De⁹ ad
luna me. t̄ q̄tū ad h̄ dī: Petītōes.
Alio mō ī p̄ticulari: vt cū p̄tīf̄ asse
cūtio alīcū b̄t̄ v̄l euāsio mali deter
miati. t̄ sic dī: Postulatiōes. Tertiū
quod requirīt est illud p̄ q̄d orō fit ex
audibilis. t̄ hoc est duplex. Anū est

Ex pte del: q̄d̄ ē el⁹ sc̄tīas: vel alīnd ab eo sc̄tīfīcatū. sic cū dici
tur: Per sc̄tām resurrectionē tuā libera nos: vel alīqd hmōi.
t̄ sic dīcīt: b Obsecrationes. i. p̄ sacras dep̄catiōes. pp̄ q̄d in
in fine orōnū ecclie dī: Per iēsū xp̄m dām nr̄m. Aliud est ex p̄
te orātīs q̄d est gratitudo de bñfīciis acceptis. ille enī q̄ de bñ
fīcio accepto oīdīt se gratū dign⁹ efficiit vt alīd sibi det. t̄ q̄tū
ad hoc sibi dīcīt: Bratīrūactiōes. c Pro omnib⁹. Hic cō
sequētō ostēdīt: p̄ quib⁹ sit orādū. cū dīcīt: Pro omnib⁹ hoī
bus. generali. d Pro regib⁹. t̄ oīb⁹ q̄ in sub. cō. sūt. sic sunt
principes & plati: p̄ quib⁹ est orādū specialis. nā ex eoz bona
dispositione dependet bonū cōmune. ideo subdī: e Ut q̄tā & trā. vi. aga. sub regim̄ eoz. f In oī p̄tītate. i. cultu dei
debito: vt dictū ē ca. p̄ce. g Et castitate mē. q̄ est integritas
fīcī. t̄ corps: q̄ dīsīt in rēp̄sītē carnalē cōcupīscētē. Et notā
dū ē q̄ nō solū p̄ncipib⁹ r̄p̄tāis est orādū. sed etiā p̄ infide
lib⁹ sub q̄b⁹ manēt r̄p̄tāis: q̄ p̄ p̄t̄ x̄p̄o q̄tē seruire. sic enī
informabat Hieremias iudeos in captiuitatē babylonicā du
ctos: dīcīs ex pte dī: Querite pacē cīnītātis ad quā trāslī
grare vos fecit: t̄ orate p̄ ea dām: q̄r̄ in pace illius erit p̄xvīa.
h Hoc enī. Hic q̄n reddit rationē dīcīt. s. quare dīcīt mō
sit orāndū. secūdo declarat dīcīt suū. ibi: Anū enī. Circa pri
mū dīcīt: Hoc enī bonū est. i. vitile vobis r̄p̄tāis: vt ostēnū ē.
i Et acce. co. sal. n. d. i. meritorū ap̄d ip̄m vītē eterne.

k Qui oīs ho. vult sal. fi. Sed cū oīs nō saluēt videat ex h̄ q̄

volūtā el⁹ sit inefficax v̄l dictū apl̄i min⁹ vez. pp̄ q̄d h̄ dictū
apl̄i trib⁹ mōis expōit. vno mō vt sit ibi distributio acomoda
ta: vt sit sc̄lūs: de⁹ vult saluōs si. oīs ho. q̄ saluāt. q̄nullū fit sal
uōs quē nō vult saluum fieri. Sc̄dō mō vt sit ibi distributio p̄

* Generibus

Glo.ordi. Ad Timotheū I La. II Nico. de lyra

Sic ita intellige debemus quod scriptum est: vult oes hoies sal. fieri. Nullus fit saluus nisi quem vult. Non quod nullus hominibus sit: nisi quem saluum fieri vellet: sed quod nullus saluus fiat nisi quem vellet: et hoc rogandum est ut vellet: quod ne esse fieri si habeat voluerit. Sic enim intelligimus et illud: Qui illuminat oem hoies non quod oes: sed quod nullus il-

†
16. di. c. qm
96. di. c. cu
ad verum.
De pe. di. i
c. mplex.

Dec. 23. 6

nib⁹ lōge eſſa deo: aut p oia deo ſi
millis lōge eſſet ab hominibus: atq;
ita mediator nō eſſet. ver⁹ itaq; me-
diator r̄p̄s inter mortales p̄tōres
et immortaleſ iuſtū apparuit. Mor-
talitā cū hominib⁹: iuſtus cuſ deo.
Ideo r̄p̄s mediator dei et hominū
dictus eſt: qz inter deū et hominem
mortale ē de hō recōciliā ſ homineſ
deo. Intātu mediator in hō eſt.
In hō aut verbū: nō medi⁹ eſt: qz
equalis deo: et de⁹ apō deū: et ſimil-
vnus de⁹. Quē neq; nō fieri mor-
tale oportebat: neq; pmanere mor-
tale. Mortalis quippe factus no ū
firmata verbi diuinitatē: ſed carnis
ſucepta infirmitate. Boni aut an-
geli inter muſeros mortales et beatū
immortaleſ mediſ elle no pñt: qz ita
ſunt ip̄i beati et immortaleſ cū deo: vt
nō ſint mortales vel miſeri cū homi-
nibus. Mali aut angeli quodāmo-
do mediſ ſūt: qz immortaleſ ſūt cuſ
deo: miſeri cū hoſib⁹. Sed nō ſūt ve-
ri et boni mediſ: qz ob hoc ſe in pōit
medi⁹ immortaleſ et miſer: vt ad beatā
immortalitatē traſire ſenſum. Qui cō-
trari⁹ ē mediator bon⁹: qz t mortal
ad r̄p̄s eſſe voluit et btū in eternī
tate pſiſtere potuit: qz nō ſe interpo-
luit: vt ad btū immortalitatē traſi-
re nō ſineret. Sed ad hō ſe interpolati-
tate nra transacta ex mortuis immor-
ret. Ali⁹ eſt g medi⁹ mal⁹: qz ſepat am-
nimos iuſti xp̄i. b Qui dedit t̄c
redēptionē ſemel p omnib⁹ testi-
veritate. Aug. ſi futura: qz eſt res et m̄
dē fides pcedat. Credimus enī ut co-
vt credamus. Quid eſt ei fides niſi
ergo eſt qd nō vides credere. Verita-
d̄ Ira. ad p̄tinū. e Disceptati-
tis crinib⁹ aut auro t̄c. Ut his om̄i
et mores occaſione mouētē concupi-
per oia bona opa ſūt pmitentes et id
g Qd de. mu. Ambro. Que enī v

generib⁹ singulor^z & nō p singul⁹ genex sic cū dī: omne alal fuit in
arca noe qz d oib⁹ generib⁹ alalum fuerūt ibi aliq⁹ idiuina, & sic
de⁹ de oib⁹ statib⁹ hom⁹ vult altis saluos fieri & saluat. Tertio
mō vt intelligat dictū apli d voluntate dei antecedēte:z nō s̄c̄ne.
Et dī voluntas antecedēs q̄s vult aliqd absolute. Cōfessione aī

a ḡr ideo yu'e. b s̄ christi q̄ e via veritas & vita
saluos fieri: z ad agnitionē veri / a
s̄ vere omnes q̄r vnuſ ſc̄. q̄lī idē vult om̄nes ho
mines saluos fieri. S̄ creator omnū.
tatis venire. t̄ Unus enī deus et b
a ſad cōponēdā pacē q̄lī medi⁹ arbiter. S̄ p om̄
nibus facetus homo.

a vnuſ mediatoꝝ dei ⁊ hominuꝝ. **b** ſ nō eni alie ꝓ Ꝓ hominē mediat. a ſ in h iudi-
b homo iesus christus: qui dedit re-
cat velle oꝫa ſaluare. a ſ nullū excepit q̄ yeller.
dēmptionem ſemetiſluz pꝑ om
a ſ vel cui⁹ rei et reſteſ p̄fſerſt. ſ. pphē et cōgruo
tpe rotuſ eft cōpleruſ. ſ. i. hec res reſtib⁹ approuba
ta eſt angelis et apostolis.

nibus nobis. Lū^o testimonium tē e
poribus suis confirmatuz est: in s
in qua re predicanda. a s predicator nome ac^b:
aplus dignitatis.
quo positus sum ego predicator b
quod plus. a s et i his que xps dedit se et que ego
apostolus.
et apostolus. Ueritatēm dico nō i
in aliquā parte. s cui credi oporiter: que fidē do
cer et veritatem.

mentior: doctor gentiū in fide et
futura q̄ est res fidei. q̄ est finis p̄ceptoz̄ dei
a q̄z doctor gentiū: vel q̄z bonū est orare.
veritate. **Volo ergo viros orare m**
cyprius et sinecuram solam in ecclesia. sed etiam

in omni loco: leuat̄es puras mā /
a s̄ odio alicuius. s̄ vi rēpestas ira vel histratio
nō placet deo. b s̄ hestitatione. c s̄ manus leuat̄
sine ira et disceptione.

denus sine ira et disceptatione. **Si** p
a se humiles audiantur dum orant. **b** fidelis
gione carum ornante cas.
militer autem t m^ulieres in habi r
a se non attrice frontis ut meretrices. **b** fementis.
tu ornato cum v^ere c^undia et sobrietate. **s**
a se alijs virtutibus cum verecundia et sobrietate.
b crispis ornantes se vel in torris auro vel argē
to non ornantae se.

ftate ornantes se: et non in tortis v
crinibus :aut auro:aut margari/ y
non ornantes se. a que extra morem patric
sed per opera sint promittentes et indicantes ex
tra pieratrem animi quod decet mulieres: vel ornans
se per opera quod decet mulieres promittentes
pieratrem.

andias in effectu: exaudierit tpe copi
ti. secundo Etum ad mulieres. d. q. Similiter at t mulie
res. supple orare volo. r. In habitu ornato. i. deinceps
honesto. s. Cum verecundia. que est preciosum ornamen
tum in fratre mulieris: quo caret frater meretricie: ibidem. ij.
Frater mulieris meretricie facta est tibi: qz. noluisisti erubescere
et. Et sobrietate. gestus decentes. v. Ornates se. non
curiose. ideo subditur: Non in tortis crinitibus. i. crinitis
et capitibus non velat. r. Aut auro. i. aureis ornamenti
v. Aut margaritis. affixis auro vel argento. vi. in vestibus
colosatis circa collum et manus. 3. Vnde ueste preciosas. et istas
sunt intelligenda ultra modum status aut persone. quia sunt
curiositas et incitant ad peccatum luxurie.
a. Sed quod decet mulieres. s. habere uestes simplices et
honestas.

Promesses

Glo.ordi. Ad Timotheū I La. III Nico. de lyra

Gta a se pompa: vt misericordia dei puocet. habitus enī supb nec ipetrat: nec recta de se facit credit. a Mulier in silentio. **O**rādi officiū dixit cōuenire oīb & qualib & p quib: t quare & q vbiqz orādū sit. Huc dīc q docēdi officiū solis viris queniat: t qles ad illud debet ordinari deter-minat. b In silentio. Aug. Si loquī: magis ad luxuriā irritat & irri-tat. c Docere autē. Ambro. Ecce nō solum habuit humilē & honestā habere mulierē docu-
le: Veretū auctoritatem docēdi ei negauit: t subiiciendā viro pcepit: vt tā habitu h̄ obsequijs sub potestate sit viri ex quo trahit origine. d Adā nō est seductus. Aug. Cū enī pueri-catorē dicat aplū in similitudinē puericatis ade. Seducū tñ negat. vñ & interrogat nō ait: **G**eo. 3. c. Mulier seduxit me: led dedit mihi & cōedi. Mu-
lier x̄ ait: Serpē seduxit me. Hac autē seducti-
onē pprie appellavit aplū: per quā id qd sua
debat cū fallū esset verū putat̄ est. f. qd deus li-
gnū illud ideo tāgē phibuerit: q sciebat eos
si terigissent sicut deos futuros: tāqz eis diuinī-
tate inuidenter: qui eos homines fecerat: Sed et
si virū prop̄ aliquā mētis elationē: que deū in
ternorū scrutatorē latere nō poterat) sollicitauit
aliqua experīdi cupiditas: cū mulierē videret
accepta illa elca nō esse mortuā: nō tamē enī arbi-
trorū iā spirituali mēte predit̄ erat: villo mō cre-
didisse quod diabol⁹ suggestebat. Vdo ait: Adā
nō est seduct⁹ prior nec in eo iā quo mulier: vt illō
crederet verū. Eritis sicut dī. Sed pūravuit vtrū
q fieri posse vtrū vrori mox gereret: t p pēnitē-
am vñā hñā. Mīn ergo peccauit: qui d p
nitētā & dei misericordia coigitur. Postqz enī
mulier seducta māducauit: q dedit vtrū ede-
ret: noluit cā cōtristare quā credebat sine suo so-
lacio cōtabescere: t a se alienatā omnino interi-
reñō quidē carnali victus cōcupiscēta: quam
nō dū senserat: q amicabili bēniuolētā: t
qua plerūq sit vt offendat de: ne offendat ami-
cus: qd cū facere nō debuisse diuine sentētē vltio
indicanit. Ergo alio quodā mō etiā ipē decept⁹
est. Inexpert⁹ enī diuine sentētē in eo falli potu-
it: vt ventiale credere cōmissū. Sed dolo illo ser-
pētino quo mulier seducta ē: nullo mō illū arbi-
trorū potuisse seduci. e Saluabit̄ at. Et si muli-
er fuit cā pēti tñ saluabit̄: nō solūvirgo & p̄tinēt:
sed etiā nuptia: et si nū h̄ ab ope nuptiarū cessat:
sed p generationem filiorū incedens: ab hoc modo exierit si pmanse-
rit in fide & dilectione & sanctificatione vt preter propriū virū alterum
nō cognoscat. Cū sobrietate. i. tēperātia: vt p̄prio etiā viro tpatē vta.

Avidetur ex his verbis obesse mulieri: si vel filios nō habuerit. Sed alibi dicit Aplū: **E**ccō acut ad cōp̄ p̄tinētē q̄ ē ordīare grad⁹ ecclie. Et dīnidit iā duas ptes: q̄ p̄mo p̄t̄ h̄ istru-
ctio. scđo istruictiōis rō. ibi: Hec tibi scri. Maria ad-
huc iā duas: q̄ p̄mo p̄t̄ istruictio d̄ maiorū gradū.
scđo d̄ minorū. ibi: Diacōes. Circa p̄mū dīc: Fidelis.
i. ver. & quod subdīt in aliqbus libris: t omni ac-
ceptiō plenus. nō ē in libris correctis. q Si q̄s
ep̄atū desi. bo. op̄. dīc. nō est desiderat̄ d̄. p
pter officiū dignitatē sed. ppter annexū labore q̄ est
ordinat̄ ad honorē dei & primi salutē. vñ dīcī ab
epi q̄d est supra: t scopos itentio: q̄ debet sp̄ inten-
dere saluti plebis sibi cōmissū. Hec ē
p̄ ep̄icopat̄ intelligit sacerdotiū. q̄d est etiā officiū
intendendi saluti p̄p̄li sibi cōmissū: q̄ immedia-
te post agit de statu diaconi: vt pat̄ in littera. t nō
est verisimile q̄ scribēdo de statu epi statum trāsiret
de statu diaconi sacerdotio p̄termisso. Alij dīcūt q̄
timothēus erat factus prim⁹: eo q̄ ecclia ephesina
erat principalis totius. p̄uincie: in qua erant multi
ep̄icopat̄ per timothēum instituendi. ppter quod
apostolus instruit eum qualis sit instituendus in
ep̄icopum. dicens: r Oportet ergo epi. eē. lr.
p̄t̄ tamē conuenienter dici q̄ instruit eum de vtro
q̄ sub nomine ep̄icopū sacerdotis officiū cōprehē-
dantis: quia sicut est dictum: ad officium viriūqz
pertinet superintendere populo. magis tamen ex-
tentive ad officiū ep̄icopū: scđo in tota dioceſi sua.
ad officium x̄o sacerdotis in parochia. sic igitur
docet qualis sit instituendus in vtroqz officio. di-
cēs: Oportet ergo ep̄icopū irreprobēsillē ce. i. si-
ne notabili defectu & itegre fame. Ista tñ dīctio &
alle sequē

a Promittētes pietatē per bona opera. ita q̄ pe-
cunia nō expendaſ in talibus vants & curiosis: sed
in operibus pietatis que debent esse ornamenta mu-
lieris. b Mulier in silentio discat. s. a predicatorē
in ecclesia, t a viro osu in domo. c Cū omni sub-
iectione. i. humilitate. d Docere autē mulieri non
pmitto. q̄ docere est op̄ fa-
pientis. sapientia x̄o nō vi-
get in mulieribus de cōmu-
ni cursu. e Meas domī. Co. 14. g
ri in virū. f. f. Sed
elle in silentio. ei nō cōtradi-
cendo: sed in lēcītis & hōne-
stis ei obediendo. q̄ decla-
rat per primū hominē & fe-
minā. d. g Adā enī pri-
mus. i. p̄mo formar̄ ē. Hē.
j. h Deinde eua: Hē. q.
t hoc de costa ade. ad ostēn t Gē. 1. d
dendū q̄ vir est p̄ncipū mu-
lieris. quod preferē ei qd ē
ex principio. i. Et adam
nō est seduct⁹. s. i. b q̄ crede-
ret esse verū serpentis dictū.
Eritis sicut dī. sicut tñ sedu-
ctus in hoc q̄ ad exhortati-
onē mulieris comedit de li-
gno verito ne cōtristaret eā.
& q̄ credit illā trāsgressio
nē nō sic esse puniendā.
k Mulier autē seducta in
preuaricatione fuit. Saluabitur
autē per filiorū generationem
si permāserint in fide & dilectio-
nē dei & xi. b q̄ā in baptismō perceperunt.
c temperantiam contra estūm virtuōm.
nēt sanctificationē cū sobrietatē. o
vir p̄t̄ p̄fēre: t determinat̄ q̄d d̄,
siderat op̄ari & p̄desse mulier nō sug-
be dñari: si irrep̄ibilis tē. A
Fidelis sermo. La. III p
Si q̄s ep̄icopat̄ deside
rat bonū op̄ desiderat̄ Oportet
r 25. dis. 5.
nūcaūt. 1.
q. 2. c. 2. ibi
sequēsan
cros ap̄los
deum. n. Et dilectione.
w. ep̄icopū
g. virū. o Et sācti. cū so.
Litz. 1. b

Fidelis sermo. La. III (circa p̄p̄li subiectū.
Hec est tertia ps in qua instruit timotheus
ētio acut ad cōp̄ p̄tinētē q̄ ē ordīare grad⁹
ecclie. Et dīnidit iā duas ptes: q̄ p̄mo p̄t̄ h̄ istru-
ctio. scđo istruictiōis rō. ibi: Hec tibi scri. Maria ad-
huc iā duas: q̄ p̄mo p̄t̄ istruictio d̄ maiorū gradū.
scđo d̄ minorū. ibi: Diacōes. Circa p̄mū dīc: Fidelis.
i. ver. & quod subdīt in aliqbus libris: t omni ac-
ceptiō plenus. nō ē in libris correctis. q Si q̄s
ep̄atū desi. bo. op̄. dīc. nō est desiderat̄ d̄. p
pter officiū dignitatē sed. ppter annexū labore q̄ est
ordinat̄ ad honorē dei & primi salutē. vñ dīcī ab
epi q̄d est supra: t scopos itentio: q̄ debet sp̄ inten-
dere saluti plebis sibi cōmissū. Hec ē
p̄ ep̄icopat̄ intelligit sacerdotiū. q̄d est etiā officiū
intendendi saluti p̄p̄li sibi cōmissū: q̄ immedia-
te post agit de statu diaconi: vt pat̄ in littera. t nō
est verisimile q̄ scribēdo de statu epi statum trāsiret
de statu diaconi sacerdotio p̄termisso. Alij dīcūt q̄
timothēus erat factus prim⁹: eo q̄ ecclia ephesina
erat principalis totius. p̄uincie: in qua erant multi
ep̄icopat̄ per timothēum instituendi. ppter quod
apostolus instruit eum qualis sit instituendus in
ep̄icopum. dicens: r Oportet ergo epi. eē. lr.
p̄t̄ tamē conuenienter dici q̄ instruit eum de vtro
q̄ sub nomine ep̄icopū sacerdotis officiū cōprehē-
dantis: quia sicut est dictum: ad officium viriūqz
pertinet superintendere populo. magis tamen ex-
tentive ad officiū ep̄icopū: scđo in tota dioceſi sua.
ad officium x̄o sacerdotis in parochia. sic igitur
docet qualis sit instituendus in vtroqz officio. di-
cēs: Oportet ergo ep̄icopū irreprobēsillē ce. i. si-
ne notabili defectu & itegre fame. Ista tñ dīctio &

Glo. ordi.

Ad Timotheū I La. IIII Nico. de lyra

a Ecclesia. Multorum cōuocatio ad vnl̄ dei culm. **b** Colūna veritatis. In se bñ sustinēt veritatē ne corrūat; licet tribulet. **c** Sacramētu, dicit̄ res occulta. Idē t̄ mysteriū.

Sacram̄ ḡ ap / yellaf h̄ obuz

pris: qd̄ in na / turā detrahit v̄l̄

bñ mistrauerint. grādū sibi bñū a
vñitāt̄ l̄ q̄ p̄
ēq̄le inūibile manet. Et h̄ sa

cramētu ē pie / rat. i. totū sc̄e

religioēs t̄ v̄e
culture: t̄ idō
caut̄ fuanda

est ecclia.

d Magnuz. qz magnitudis
el̄ nō ē finis.

e Et māifeste ma,

qz appuit q̄ p̄dicationēt

p̄ insta miracu / la, f Māisse

statū i car. s crāmetū qd̄ ē

r̄ps i carne di / et māifestatū

Mat̄ ei h̄ fili us del̄ q̄ i secre

to erat ap̄d de um ope t̄ p̄diciōe

declara uit se creature

g Appuit an gel. h̄ i deo

m̄ innoteſcit angelis qd̄ ab

sc̄ditū ē: sed et apparer eis:

cuž effici atq̄

malaf. Qui p̄l̄ visus hñl̄

dicit: quia i nouissimis t

s vñ illi venerit discessio pm̄.

temporib̄ discedent quidā a fi

ḡli cupide. s q̄ in illis maligni spiritus lo

queuntur.

de: attēdetes spiritib̄ errori t

a non quidem hominum: sed. s hominum de

monia habentium.

b doctrinis demoniorum in hypo / simulatione vel simulata religione ve magis de

cipiant.

c crisi loquentium mendacium et

adustam igne male conscientie et signo menda / ci aperti notabilis: vt omnes caueant. s corru / pram praua cogitatione.

k tcauteriatā habētiū suā cōsciētiā

s hoc. s. i. a nuptiis abstiere: q̄s dicit̄ ee isti

turas a malo auctor. s er p̄cipientiū.

l phibētiū nubere: abstiere a cib̄

fuissem: pecca / tum non haberent t̄c.

L a. IIII

spiritus autē manifeste dicit.

Quē sibi futura sp̄sūtū re /

uelauerit ad instructionem et

cautelam ecclie non tacer. dices futu /

ros pestifere doctrine viros: vt p̄mo /

nita ecclia sit sollicita: ne ab hm̄t hōi

bus circūnētā. q̄ ita ē digna domus

dei: s̄ sp̄s ma. d. Et iō p̄ el̄ s̄l̄mita

te ne curā depōas. k Cauteriatā.

cauteriatā ē ferz a cauedo dem. l A

cib̄. q̄s imūdissi cā corporal castigationis

G Quos de

a Bradū bonū sibi acqrēt. i. merebunt̄ q̄ fiāt sacerdotes v̄l̄ epi. **b** Et mltā fidu / ciā. s. babēdi finalis vitā beatā. **c** In fide. i. p̄ fidē ieu xp̄i. **d** Hec tibi. qd̄ posita / instructiōe de gradib̄ ecclie: b̄ s̄r ponit̄ istructiōis rō. et d̄r̄ Hec tibi scribo. qd̄ sub / dik: **e** Fili timothee. nō est de texu: s̄z est glosa interlinearis inserta texni p̄ scri / ptores. **f** Sperās me vētre t̄c. q. d. si alis de d̄spōfuerit: ita q̄ nō possim te docere

verbo de ordinatione ecclie: doceā te satē hoc scripto.

g At scias quō oporeat te i domo dei p̄uersari t̄c. i. eccliaz / suenter regere t̄ ordinare. **h** Colūna recta t̄ forū ad / sustinēdū. **i** Et firmamentū veritatis. s. euangelice: quaz ecclie sustinēt firmiter etiā in persecutiōibus maximis.

k Et manifeste magnū est p̄teratis sacramenta. i. sacrum se / cretum. s. incarnatio verbi diuini: quod dicitur sacramentū

p̄teratis. ex maxima enī pietate t̄ occulta patris p̄cessit incar / natio filii: vt esset hostia immolanda p̄ salute mūdi.

l Quod manifestatū est in carne. s. assumpta. p̄ hoc enī q̄ christus tactu sue manus saluabat leprosos: t̄ verbo susci / bat mortuos t̄ iperatue rā. p̄ p̄pria virtute: apparebat q̄ vir / tus dininitatis sub carne latebat. **m** Justificatū ē in spi / ritu. i. per spiritū sanctū iusticiā christi testificantē. Enī qd̄ dicit

tur Job. xv. Cū venerit sp̄s veritatis: ille arguit mundum / de peccator t̄ de iusticia t̄ de iudicio. t̄ subdīs de iusticia vera: quia ad patrē vado. t̄c. enī erat mītēdū sp̄sūtū in signo

visibili. s. post ascensionē christi: Job. vii. Mōdū enī erat sp̄s / datus: qz nōdū erat sp̄s glorificatus. sp̄s aut̄ sc̄tūs appa / rens in signo visibili fuit testimoniu evidens iusticie christi: t̄ q̄ erat vñus de cā patre sicut dixerat: qd̄ tunc declaravit

per iurū p̄ patrē. Ac. ii. ppter quod credidēt̄ t̄c tria millia.

In Apparuit angelis. licet etiā cognouerint christi myste / riū. t̄ ipo cōplerō i effectu cognouerit nouo modo. s. noticia

experimentalē seu intuitua: vt declaratū fuit diffusus: supra

Eph. iii. o Predicatū est gentib̄. p̄ ap̄los: et specialiter

per paulū: qui specialiter fuit apl̄us gētū: Hal. ii. Qui ope / ria est petro in apl̄atu circūculōis: op̄at̄ est t̄ mībī inf̄ gētē

t̄c. p̄ Creditū est in mūdo. nā a t̄p̄ apostoloꝝ in omnib̄

mūdi partib̄ predicatū fuit christi mysteriū: t̄ ab aliquib̄

creditū: vt declaratū fuit. s̄ plenius Ro. x. q Assūptum

est in gloria. q̄ christus in corpore glorioſo resurrexit. t̄ sic in

celū ascēdit: vt habetur Ac. i.

In ca. iii. vbi dicit̄ in postilla: Mō neophitū. i. de nouo cō /

Additio. **A** Additio. **B** Hoc qd̄ d̄r̄ hic: Mō neo (uersū ad fidē.

phitū. i. de nouo ad fidē p̄uersū intelligē / dū est de xp̄inqua nouitate t̄p̄s vñ glo. In hoc loco Hericata

cumīn̄ hodie p̄tōt̄fer est: heri in theatro: hodie in ecclia: ve /

sperē i curru: hodie i altari: h̄ in glo. Ex q̄ p̄t̄z q̄ nō loq̄apo

stolus de lōginqu t̄p̄s differētā: sed de breui. Mō enī dixit

glo. olim cathecumīn̄ hodie p̄tōt̄fer: t̄ sic de alīs in quib̄

differētie lōginq̄ posset intelligi: s̄z heri t̄ hodie q̄ sūt differē / tie p̄teriti t̄p̄s t̄ futuri: breues tamē. In religiōe aut̄ neophi / tūs d̄r̄ vñz ad annūz p̄batiōis nō vñtra t̄c.

P Spiritus aut̄ māifeste. Hec ē quarta ps pn La. IIII

sc̄p̄aliss: in qua instruit timotheū de alio actu p̄tinētē

ad ep̄m: q̄ d̄ocere p̄l̄sm. t̄ diuidit̄ in duas p̄tes: q̄ p̄

mo excludit modū docēdi erroreū. sc̄do ponit̄ vez. ibi: Hec

pp̄ponēs. Circa pm̄ dicit̄: Sp̄s aut̄. s. sc̄tūs. s Māiffe / ste dicit. i. reuelat̄ mihi t̄ alijs put̄ sibi placet. t̄ dīc manifeste

q̄ reuelatiōes diuinē certe sūt illis quib̄ fūt. t̄ Quia ī no / uissimis t̄p̄b̄. potissime circa t̄p̄a antichristi. v Dīcedēt

quidā. i. aliq̄ notabilis p̄sonc. x A fide. sic plenū dicit̄

fuit. s. i. Thessal. i. sup̄ illō verbū: Qm̄ nīl̄ vñnerit discessio

pm̄ t̄c. y Attēdetes spiritib̄. s. malignis. z Error. i. ducētib̄ holes i errorē. s Et doctris de. in falsis p̄phet̄

loquētū. sic enī saluator pm̄misit disciplos in omnē ciuitatē et

locū q̄ ipē erat vñter: vt habet̄ Luc. x. t̄ illi loq̄banū in sp̄s /

sc̄do. sic t̄ antichristū pm̄mitter p̄phas suos loquētes sp̄s diabo / lico. b In hypocrisi. i. in sc̄itate sūtata. c Loquētū

mē. vt ppter sc̄itatis simulationē facilē credat̄ mēdachs.

d Et cauteriatā. i. obstinatā in ardore sue malicie t̄ cōcupiscētē. est enī cauterium

ferri ignituz quo vñz caro. t̄ per duriciō ferri intelligēt̄ obstinatio in malo: t̄ p̄ eius

igneitatē ardoz malignitatis t̄ cōcupiscētē. e Prohibētū nubere: q̄s hoc sit

malū p̄ serū de nuptiis fecerit tanq̄ bonas: Hec. ii. t̄ eas approbauerit: Matth. v.

dimittēt̄ t̄ nuptiis ppter p̄tinētā seruādā vt liberī deo seruāt̄: est dimittēre mi / nus bonū ppter malū. f Abstinēt̄ a cibis. tanq̄ ab immūdissi p̄ se t̄ illīcīt̄. qd̄ t̄n̄

est falso cū sint dei creature. oīs aut̄ creature dei p̄ se bona est. p̄t̄ t̄ fieri alijs cibis

malus alicui p̄ accidēt̄: vt q̄ p̄b̄s̄ sibi a sup̄iore: t̄ sic alijs cibi fuerūt illicti indeis

t̄p̄e veteris testamētū: q̄ in legē p̄hibit̄. Sed q̄ tal abstinētā p̄tinet ad cerimōialia

q̄ cessat̄ ī noua lege: vt dictū fuit. s. i. ca. iō talis obseruātā nō ē licita: vt obligās ex

veteri lege. p̄t̄ t̄n̄ b̄ ab illis vñ ab alijs eōt̄ co abstinēt̄ alia rōne: vt p̄t̄ mace / rationem sue carnis: vñ ppter cōseruationē sue sanitatis.

G Quos de

Glo.ordi.

a Quos de^r cre. hec
doctrīa sc̄tōp: illa de-
monior. b Sc̄tifi-
cat. Sc̄tū sit cib^r i sa-
lubris: nō noxi^r aie v̄l
corpi: verbū sc̄tificat:
oratio iperat: diabo-
lus x̄o p cibū tērat.
c Hā corporalī exer-
citat intelligi q̄ vigilijs:
sc̄tuuijs: ozoib^r i bōis
opib^r se exercebat: nō
a deo int̄ opib^r mis-
ericordie. d P̄ictas.
Que opaf̄ bōa f̄rlb^r:
valet ad p̄merēdū de-
um e. Āite q̄ nūc ē.
Habēb̄ diuitias: glo-
riā: in futuro vitā eter-
Can. 2. a nā. vii: Leua cl^r s̄b ca-
meo: t̄ d̄x. ll. am. me.
P̄ro. 3. b vñ ēt: In d̄xterā ei^r an-
ni vite: in sinistra diui-
tie: t̄ honor. Et dñs in
Dat. 19. d enāgeliō: Accipiter in
p̄ selo cētēs tātu. i. ml-
tiplicationē diuitias: t̄
gl̄ies: t̄ in futuro selo vi-
ta et̄nā. Ois summa di-
sciplinē nr̄e in miscōla: t̄
pietate est: quā sequēs-
si lubicū carnis patit
vaplbit. Si q̄s aut̄ so-
lū exercitū corporis ba-
buit: phennas penas
patiet. f P̄ecipe
bec: t̄ doce. Monet eū
vt p̄fēct^r ei^r p̄ oia exē-
pli esset alijs: vt i ado-
lescēte mirabilis vide-
retur et grauis discipli-
na: vt act^r eius excusa-
rēt: t̄ nō q̄s inuenis: s̄b
q̄s senior: habeatur: t̄
erubescerent maiores
natū si nō exhiberēt se
iuxta formā hui^r quer-
satione: t̄ moribns gra-
ues. g P̄rophētiā.
Elocat īspirationē sc̄ti
spūs: p̄ quam p̄sciebat
qd̄ de b̄ t̄ de ceteris es-
set acturus. Ideo ait:
Que data est tibi p̄ p̄-
phetā: q̄ spū reuelāte
cognouit aplus timo-
thēu esse dignū episcō-
pali honore. Amb.
P̄rophētia est qua eli-
git quasi doctor futu-
rus idone^r. Man^r im-
positiōis verba sūt my-
stica: qb^r cōfirmat ad
hoc op^r electus aucto-
ritatē accipiētes teste cō-
scientia sua: vt audeat
vice dñi sacrificiū deo
offerre. h P̄esby-
teri. Pro presbytero-
rū: quia min^r trib^r esse
non p̄st. Evocat p̄sby-
terū ep̄m: vel q̄r vnuis
manū imponit ceteris
assentientib^r: Uel p̄sby-
terij: q̄r p̄sbyterū ē cā-
cur manū spōnant: vel
q̄r ipōstole manū p̄sby-
terū dat ordīatio.

Ad Timotheū I La.

a f nō ve illi mētiūnē p̄ncip̄s tenebrāz. f vt hō p̄
per quē oīa p̄cip̄t z inde gratiās ageret.
a quos de⁹ creauit ad p̄cip̄iēdū cu⁹
a s q̄ bñ credūt de cibis: et q̄ qđ credūt intelligūt:
quod non omnes.
grārūactiōe fidē libus: t̄ his q̄ co / d
f hāc.s.
gnouerūt v̄eritātē Quia oīs crea e
a s sua natura. f alia quedā dicta fuerūt imū
da: nō natura: sed significatiōne.
tura dei bōna est: t̄ nihil reūciēdū
a s solet percipi. b s ne diabol⁹ p̄ eū nocet.
b qđ cū grārūactiōe p̄cip̄itūr. Sān / f
f filii p̄ quē creauit pater.
ctificat enī p̄verbū dei t̄ oratiōez. s
a s que dixi de creaturis et nuptijs. b s ante v̄l pu
blice. c s re et opinione.
Hēc pp̄onēs fratrib⁹ bōnus eris k
f qui bene potes: quia:
minister christi iesu: enutrit⁹ v̄bis l
f ab alijs. a s in morib⁹. b s ab infātia. f eriaz
fidei t̄ bōe dōctrīe quā assēcūt⁹ es. m
m tuo studio. a s ybi nec aptitudo. b s vel inanis
sine fructu: et si ibi ratio videāt̄ v̄ in legalib⁹. f q̄s
solent anus narrare.
† Inēptas autē t̄ anilēs fablas de p̄
a s nō sufficit illa vitare nisi vera cōfirmet. addit:
exerceti illa p̄pone fratrib⁹. sed. b s ad cultum
er religiōe omnipotētis dei: et ad opa misēdīe.
uita: t̄ exercē teip̄m ad p̄ietatē. q
f de p̄icarē moneo ideo. a s frens carnis. f in ā
te fangas. b s vt virtutis virtūs careat pena.
c Nam cōporalē exercitatio ad mō. r
f quādo saluti omnīū studer.
d dicū v̄tilis est. Pietas aut̄ ad om̄i. t
f vt hic bonis abūdet spiritualib⁹ et cōporalib⁹ suf
ficiēt̄ habeat.
e nia v̄tilis est: p̄missionē habēs v̄i. v
f verā. a s er iste de p̄icarē.
te q̄ nūc ē t̄ future Fidelis sermō: f
a s quia v̄tilis.
et om̄i acceptiōe dignus. In B 3
a s quod in me ostendo. f in hoc q̄ dietas h̄z p̄mis
sionē vite huius et future. b s f. apostoli.
f opprobriū patimur.
ēnīm labōramus t̄ maledicimur
f sicut p̄misit de⁹ q̄ dat v̄rā. a s q̄ solē suū oris
facit sup bo. t̄ ma. f qui cū iumentū saluat carnales.
q̄ speram⁹ in deū viuū: q̄ est salua b
a s hic et in futuro: f in corporis et animam.
tor omnū hominū: maxime fidē / d
a s scientibus. b s vt fabulas v̄ter z se exerceat.
f nescientes. d f ita maturē q̄ nemo. e
f liū. Prēcipē hēc et dōce. Nēmo a / s
a s vt vidēces tuā cōversationē exemplo tui. p̄si.
dolescentiā tuā contēnat: sed exē / b
ciant. a s vt tuo exemplo loquātur.
plum esto fidelium in v̄rbo: in cō i
a s honesta inter alios. b s dei et p̄ximi.
uērsatione: in charitate: in fide: in m
f mentis et corporis. f vt hoc possis.
cāstitate. Dū v̄oē attēde lectioni n
a s p̄ lectionē. f īa volentiū. f nescientiū. f q̄ p̄
exhortatiōi t̄ dōctrīe. Noli negli / r
ad hoc cōstitutus. a s episcopatus.
s gere grāz q̄ i te ē: q̄ ē tibi data p̄ p̄. s
a s ne ergo facias cā irrita: ne iobedies sis his q̄,
bus caput inclasti. f in electionē in q̄ ex p̄teritis
videt diceri q̄lis futur⁹ sit.
b phētia cū ip̄positiōe manuū p̄sbyte t
a s p̄dicta ad officiū tuū p̄tinēta. f q̄ ad hoc ele
ctus. b s hec erequere assiduo actu. c s v̄nul
lus ignorat te omnib⁹ p̄ficere.
ri. Hēc mēditare l̄ his ēsto vt p̄fē /

III *Nico. de lyra*

a Quos deus creauit ad p̄cipiēdū.i.ad vtēdū.
b Cū gratiarūactiōe,de b̄ficio dei. c Fidelib⁹,
t p̄ id est. d His q̄ cognouerunt veritatē, s. euā
gelicā p̄ quā legalia cessaerūt. e Quia ois t̄,
t p̄t̄ ei dictis, t̄ subdit̄ rō,cū dicis: f Sanctiſ
ca enī p̄ verbū dei.s. incarnatū. g Et orōne, t̄ fide
liū q̄ grā agūt̄ deo de cibo a deo sibi p̄ſtit̄. t̄ fide
dit eis nō ſolū ad ſalutē corporis b̄z etiā aie. h Hec t̄ Eccl.
pponēs. Excluso mō docēdī erroneo: hic ſir plega
tur vēx docēdī modū, t̄ p̄mo q̄tū ad oēs generaliſ,
ſcōdō q̄tū ad altiſ pſonas ſpecialiſ, ibi: Seniores,
Docere ho ſuppōit̄ vitā virtuſā t̄ ſcientiā ſine quib⁹
bus actus docendi nō eſt efficiac, ideo apluſ primo
inducit timotheū ad docēdī actū, ſcōdō ad virtutē ex
ercitiū, ibi: Et exerce teipm, tertio ad ſacre scripture
ſtudiū, ibi: Dū venio. Circa primū dicit: He ppoſi
tiōes, l. q̄ nuptie ſunt bone t̄ cibi licit̄: vt predictiū
eſt. t Fratibus,i.fidelibus. k Bon⁹ er̄ mi
nister iſu christi, exequiſ eius doctriṇā t̄ volūtate,
l Enuit̄ verbiſ fidei, catholice. m Et bone
doctrine, apostolice. n Quā aſſecūt̄ es, p̄ gra
dū epifcopalē:nā epi ſunt ſuccesſores aploꝝ, vt dicit̄ i
decreto, xxi, di, ca, in nouo testamēto. o Inceptas
aut̄ t̄ aniles fa, i. quas an⁹ ſolēt̄ enarrare, t̄ q̄ p̄ ni
bilo ſunt cōputāde, p Deuita, talia enī in doctri
na fidei nō ſunt, pponēda. q Et exerce teipm, hic
p̄t̄ inducit timotheū ad virtutē exercitiū, d. Et exer
ce teipm ad pieratē, t̄ accipit̄ h̄ pietas dupliſ. ē No
mō put̄ pietas eſt idē qđ cult⁹ diuin⁹ in q̄ dī exerce
ri eps. Alio mō put̄ pietas iporat̄ cōdeſcriptionem
ad p̄ximū: qđ etiā p̄tinet ad epm̄tā in corporalibus
q̄ in ſpūlāb⁹, t̄ subdit̄ rōnē hui⁹ exercitiū, dicens:
r Nā exercitatio cor, in ielonijs t̄ vigilijs a h̄mōl,
s Ad modicū vtil̄ ē ſ. ad rēp̄hēſione cōcupiſcēre
carnis: q̄ ſic ſi eo exercitaf̄ qđ modicū in timotheo va
lebat, cuius caro ſufficientē erat repreſta: ſā ex infi
mitate corporis: vt h̄r̄ ca, ſe, q̄ ex bono virtutis exerci
tiū. t Pietas aut̄ ad oīa vtilis eſt, qđ patet ex di
ctis cū bñ disponat hominē ad deū t̄ ad p̄ximū.
v Promiſſionē hñis vite q̄ nūc eſt, ſ. gratię.
x Et future, ſ. glorię, ideo dicit̄ apluſ: y Fide/
lis ſermo, i. verus. z Et omni acceptione dign⁹,
quia crediſ proficiſ. a In hoc enī laboram⁹
t̄ maledicimur, i. opprobria ſufficien⁹, b Quid
in deū viuū, q̄r fidelis ē reddēdo p̄mū, lō ſubdi
tur: c Qui eſt ſal, oīum ho, quantiū ad ſufficienti
am ex pte ſui. d Maxime fidelis, dicit̄ marie:
q̄r eoꝝ eſt ſaluator quātū ad ſufficientiā t̄ efficiāt̄.
e Preſcribe hec, vt babēs auctoritatē, f Et vo
ce, vt babēs ſcientiā. g Nemo adō, tuā ſtēnat,
i. licet ſis iuuētiſ ſtate; tamē ſis ſenex in morib⁹ vt
null⁹ habeat occaſiōne te cōtēnendi. ideo ſubdit̄:
h Sed exemplū eſto fidelis in ver, ſane doctrine,
i In cōverſatione, ſancte vite. k In charitate,
q̄tū ad pſectionē affect⁹. l In fide, q̄tū ad pſe
ctionē Intellect⁹: licet aut̄ charitas t̄ fides ſint inte
rius in mētēſt̄ reliquē exteri⁹ in ope, ſō ſubdit̄:
m In caſtitate, i. in mūdicia corporis t̄ aie. n Dū
venio. Hic ſir inducit timotheū ad ſacre scripture
ſtudiū, d. o Attēde lectori, ſt. legis p̄pharū t̄ euā
gelij, t̄ q̄ illud qđ accipit̄ in ſtudio debet refūdi per
exhortationē et doctrinā in pplo, ideo ſubdit̄:
p Exhortatiō, q̄tū ad agēda. q Et doctrine,
q̄tū ad credēda. r Hol negli, grām q̄ in te eſt
ne de talēto abſcēdito arguariſ. s Que data ē
tibi p̄, p̄phe, ante q̄ enī ordinare eſt ſp̄he reuelatiō ſuit
paulo bonū futurū ecclē ex ei⁹ ordinatiōe, t̄ ſic p̄
phetia ſuit ordinat⁹. t Cū ipo, ma, p̄. Eſt autē
p̄ſbyteriū dignitas vel officiū p̄ſbyteri, t̄ accipit̄ hic
p̄ſbyteriū p̄ epifcopatu: ſic ecclē ſis ſub nomi epi:
vel epifcopatus cōprehendit p̄ſbyter ſen p̄ſbyteria
tus, vt in principio ca, p̄ce, t̄ dicit̄: v Mānu, in
plurali, qua in cōſecratione epi ples requiriunt̄ alii
epi. x Hec meditare, ſ. ſacrā lectionē: vt predictiū
eſt: t̄ officiū ſui dignitatē. y In his eſto, i. ope ex
equēdo p̄ doctrinā ſanctā t̄ alia p̄tinētia ad dignitā
tem tpālē. z At p̄fec, tuā ſt. ſit oīb⁹, ita q̄ om
nes p̄ticipat̄ te, pſicere nō ſolū tibi: ſz etiā ecclē,
z Attriēde eis

Glo.ordi. Ad Timotheū I La. v Nico.de lyra

Sa Pedes lault. Aug⁹. Faciamus hec inuicē būiles: qd̄ hu[m]iliter fecit excelsus. Magna est in b[ea]tū cōmēdāto humilitatis. Et faciūt hoc sibi inuicēm fratres etiā ipo ope visiblē: t[em]p[or]e qui manu nō faciūt corde faciunt. Multo aut̄ inclī est vt etiā manib[us] fiat. Nec h[ab]et dedignet qd̄ se cit christ⁹ facere christian⁹: qui ad pedes inclinat ei ī corde extitatur. vel si tā est p[ro]fīma h[ab]it[us] militari effec⁹. b[ea]tū. i. vota castitatis eāx: nō vsl̄ adeo cures vt eas eccl[esi]e alimontis sustētandas suscipias. Ambro. Prohibeb[er] adolescentulas viduas in hac suscipi, p[ro]fessiōe. Lubrice enim erati facile credi nō debet. c[on]tra. Habētes dāmna. t[em]p[or]e. Aug⁹. In cōl[ig]ali q[ui]ppe vinculo si pudicitia conseruet: dānatio nō timet. Sed viduali p[ro]tinētis: t[em]p[or]e virginali excellētia vir⁹ munēris amplioris expetitur. q[ui] expedita t[em]p[or]e electa et vota oblata: iā non solū capessere nuptias: sed etiā si nō nubatur nubere velle dānabile. Vouen[tibus] enī virginitate v[er]o viduitate nō solū nubere: sed t[em]p[or]e velle dānabile ē. Q[uod]is h[ab]mōi siliis est v[er]o loth que retrospergit.

C d[icitur]. Primā fidem. Aug⁹. Et si nō nubēdo: tū volendo. nō q[ui] oportet. 20. q. 2. c. 27. nuptiā. q. 1. c. nuptiā. g[ra]m. p[ro]p[ri]et. p[ro]p[ri]et. t[em]p[or]e. q[ui] voluntas q[ui] a proposito recepit dānabilis est: siue nuptie se quān[us] siue nō. e[st] Conuerse sunt retro. Aug⁹. Ab excellēti illo viduatis vel castitas virginali. p[ro]posito i posteriōa respiciendo ceciderūt t[em]p[or]e interierūt. 26. q. 5. c. f[acit]. Qui bñ p[ro]b[us] episcopi p[ro]p[ri]et[er] bic agit. q[ui] Illud qd̄ dixi de viduis obserua. Et hoc etiā p[re]cipie de presbyteris. vt. Presbyteri q[ui] bñ p[re]sunt vita et doctrina digni habeant. g[ra]m. Duplici hono. Boni enī dispēsatores t[em]p[or]e fideles nō solū honore sublimi p[re]uentiri debet: s[ed] t[em]p[or]e reno vt nō strītēt indigētia sumptuū t[em]p[or]e gaudeat obediētia spūalū. Instātor enī sit si non humiliēt inopia: t[em]p[or]e crescit in illo auctiā cu[m] videt se etiā in p[re]ciū labori sui fructu p[re]cipie: nō abūderet s[ed] t[em]p[or]e officiat. Tāta ei merces dz ēē euāgeltātē regnū dei vt nō strītēt nec extollat.

Aug⁹. Nec essit accepsit charitat[er] p[ro]bere: nō tū venale ē euāgeliū vt p[ro]bis p[ro]dicet: s[ed] p[er] eternis. Si enī sic vēdūt magnā rē vili vendūt. Accipitūt g[ra]m. sustētationē necessitat[er] a pplo: mercedem dispēsatiōis a dñō. Nō ei a pplo redidit q[ui] merces illis q[ui] sibi i charitate euāgeliū seruūt: s[ed] tū dispēdiūt dāt: in quo vt possint laborare p[er]severant. b[ea]tū Adūsus p[ro]b[us]. Solut[us] qui corripit non amari. Et ideo habita occasiōe facile accusatur. Contra hoc monet dicens:

D a ybi extinc[er]t s[ed] libidinis. eligat nō min⁹ sexāginta annū. a s[ed] ppter supradicū sacramētū. no[n]: q[ui] fuerit vniūl[us] viri vxor: b[ea]tū in opibus bonis testimoniu[m] fideliter. habēs: si filios educauit: si ho[mo] a s[ed] paup[er]es. b[ea]tū p[ro]p[ri]et[er] quos tunc recipe re fuit periculōm. a spitiō recipit: si sanctōz pedes f[est] in carcere vel h[ab]mōi. lauit: si tribulationē patiētib[us] s[ed] qd̄ p[er] singula. subministravit: si omne opus b[ea]tū humiliter. b[ea]tū quāz sanguis feruēt. bonū subsecūta est. t[em]p[or]e Adolescētiōes autem viduas deuita. 1. q[ui] hoc sepe cōtingit. b[ea]tū post votū contineat luxuriose vicerit in cibis t[em]p[or]e alijs. Lūm enim luxuriatē fuerint: i m[od]i quasi tunc nō sit peccati nubere. b[ea]tū non dico nubere.

c Christō nubēre volūt: habētes n[on] p[er] fraca fidei voti. b[ea]tū si votū: vel in votū violato: baptismi fidem.

d Dānatiōnē: quia primāz fidez o[ste]ndit volendo etiam. cum predicis irritāz fecerūt. Silāt et ociose p[er] malis.

e discūt circūire domos: nō solū r[es] ociose sed etyverbōe t[em]p[or]e curiose: s[ed] religioni nocēria. t[em]p[or]ia. a g[ra]m. loquentes q[ui] nō oportet. t[em]p[or]e h[ab]e contingat. s[ed] quod bonū est. b[ea]tū item bonū.

f lo g[ra]m iuniores nubēre: filiōs p[er] r[es] item bonū. s[ed] q[ui]re hoc s[ed] erit. creare: matressaillias eē: nullā a s[ed] infidelī cui gratū est de nobis male lod. occasionē dare aduersario ma[ter]ia. s[ed] i. maledicēdi. s[ed] volo ita. q[ui] ledicti gratia t[em]p[or]e Jam enim qdā c[on]sumēt post votū.

g p[er]uersiōe sunt retro post sathanā. t[em]p[or]e et hoc nō sunt recipiēde: sed s[ed] iuuenies. e[st] Si quis fidelis h[ab]it[us] viduas sub s[ed] que necessaria sunt. b[ea]tū quasi si aliunde non haberent eccl[esi]a daret c[on]sumēt rāmen recipiēntur.

h ministrēt illis: vt nō graueatur eccl[esi]a: vt his que vere vi a s[ed] illud quod habet eccl[esi]a. b[ea]tū hec etiam p[re]cipie de presbyteris.

i due sunt sufficiāt. Qui bene b[ea]tū spiritualiter obediendo: et eccl[esi]a subministrando.

j presunt presbyteri: dūpli[ca]tō ho[mo] i nōre digni habeantur: mari[n]e d[icitur]. exhortatione scientibus.

k me qui laborant in v[er]bo et a s[ed] nescientib[us]. b[ea]tū de exteriori honore p[ro]bat. dōctrina. Dicit enim scriptu[m]. a s[ed] i. nō p[ro]hibebis sumere necessaria. s[ed] vel nō infrenabis.

l ra: t[em]p[or]e Non alligabis os boui tri m[od]i item dās in euangelio. s[ed] ve vires reparet in laborem.

m turāti. Et dignūs est opariu[m] n[on] a s[ed] Ambro. nō facile accusanda est p[ro]sona ē[st] alti ordinis vt sit vice christi. s[ed] autē.

n mercede sua. Aduersus p[ro]b[us] y

dicit: **Aldna eligat** tan^g honorabilis: modo. s. dico. a **Mō min.** l. anno x. tūc enī fomes libidinis ē refrigerat^r. b **Quae su. vni** viri vxor. nā secūde nuptie signū vident incōtinētē: sunt th̄ liet. c **In ope. bo. testi. bñs.** nā esse debet integrē fame. d **Si filios. libi** derelictos. & Educantur. bene & sc̄te h̄m suā possibilitatē. & s̄līr qd̄ subditur: **Si hospitio rē.** f **Si sc̄tōr pe. lauit. i.** discurrentiū. p predicationē. g **Si tribulationē patētib** i. incarceraſt: & ifirmis. h **Submittaſt. fm possi** bilitatē suā: vt pote victū ſi fuerit diues: vel alioq; obsequiū ſi paup. i **Si om. op. 9. bo. subse. est.** fm possibilitatē & decentiā ſui ſtar^k. k **Adolescentes.** Hic ſtr oñdit que vidue ſunt vitāde dicens: Adolescentes aut̄ viduas. in q̄bus viget adiutor ignis & pūcūlē carnal. l **Deuīta.** qz ſocletas eaz & familiaritas est periculosa etiā viro. t̄cūc & caſto. vñ. dīc **Isido.** follio quip. li. h. Si vis a fornicatione & ſte tutus: eſto a muliere corpore & viſio- ne discretus. circa ſerpentem enim non eris diu illeſus: ante ignem conſiſens & prolixus periculo diu tutus non eris: licet ferreus ſis aliquando tamē diſſolueris. m **Ci enim luxuriate fuerint.** frangendo cōtinētiam viuālē. n **In christi** nubere volunt habentes damnationem. ex hoc patet q̄ loquitur de illis que fecerunt votum cōtinen- tie viduālis: quibus non ſolū nubere: ſed etiā vele nubere dāmnabilē eſt. ſi enim votū non feciſſent de hac obſeruantia lictū eſſet eis vielle nubere: etiā nubere. o **Quia primā fidem. faciam deo** per votū de cōtinētia viduāli. p **Britam fe** cerunt. p casum luxurie. q **Simul autē & ocioſe.** a bonis operibus. r **Dilecunt circūare domos.** ad audiendū fruola & vidēndū in honesta ſpecta- cula. s **Sed & verbōſe.** cum tamen deberent eſſe taciturne. t **Et curioſe.** in vēſtītu diſſoluto. v **Loquētes que nō oportet.** ſi ſcurria que non decent ſtatūm viduālem. ppter quod concludit: x **Eolo ergo iuniores nubere.** ppter fornicatio- nis periculū. y **Filiis. pcreare.** ad ſeruendum deo in fide catholica. z **Marressimilias effici-** occupare circa curam domus & familiā impediāt a diſcurſu vago & curioso. a **Hullam occaſionem dare aduerſario.** i. infideli. b **Maledic** gratia. i. maledicendi gratia. querunt enim infideles vnde poſſint mordere vitam fidelium. c **Item** enim quedā cōuerſe ſunt retro. voto cōtinētiae vidualis fracto. d **Post ſathanam.** eius ſuſgeſtioni conſentiendo: & ideo tales non ſunt compa- tandē inter vñduas ecclēſie. e **Si quis.** Oſtentio que vere vidue ſunt dicens. hic coſequēter oſten- ditur qualiter ſint ſuſtinentē: qz ſi aliq; ſunt pa- peres habentes aliquos ppiniquos & notables vi- ros & diuites: bonuz eſt q̄ luſtentur ab illis: vt ſic alijs non habentibus tales amicos poſſit melius prouideri: & ab alijs cōmunitatis grauamine. et hoc eſt quod dicitur: Si quis fidelis: in potentia & bo- neſtate notabilis. f **Habet viduas.** i. domo vel cognatione ſua. g **Subminifret illis necessaria.** cetera patent er dicit. h **Qui bene.** Hic cō- ſequenter instruit de ministrorum ecclēſie. puiſſo- ne dicens: Qui bene preſunt preb̄yteri. faciēdo de uote diuina officia: & adminiſtrando ſubdit ecclēſiaſtica ſacramēta. i **Duplici honore digni ba-** beantur. & hic honor duplex eſt vt eis exhibeant reuerentia: & adminiſtrantur neceſſaria: vt. ſ. dicti eſt. k **Marime qui laborent in verbo.** i. inſtru- do alios in fide. l **Et doctrina.** de moribꝫ. lō ſequēter pbat per ſcripturam q̄ neceſſaria ſint eis adminiſtranda: & primo p ſcripturam yeteris teſta- menti. Deutero. xxv. m **Non alligabis os boni** trituranti. per hoc ſiguraliter preceptum ſuit q̄ no- negentur neceſſaria predicatori qui triuit in ares- domini. ſecundo per ſcripturam noui testamenti. n **Dignus eſt operarius mercede ſua.** quod dicitur de predicatoribus Luce. x. o **Aduersus** hec eſt ſexta pars principalis huius epiftole i qua inſtruit timotheum de actu iudicandi & puniendi ſubditos

Glo.ordi. Ad Timotheū I La. V Nico. de lyra

Ma Corā oīb⁹. Aug⁹. de vīb⁹ dñi. Aliqñ debes corripe pec-
tēti timeāt. Illud: Qn̄ in te peccauit. i. qn̄ tu scis q̄ pecca-
uit: tūc secrete: ne nō sis corrector s̄z pditor: vt ioseph de ma-
ria solus suspicās adulteriū. Qn̄ aut̄ palā peccat: palam ar-
guendū est. b Testor corā deo. De
us sit mihi testis: q̄ aiām mē salua,
ut tibi: caue, c Neq̄ cōcaueris.
Aug⁹. Firmissima veritas b habz &
nō nīl oīsione intelligēda est cōcā-
cio p̄cōr. q̄ā vetat apls quā q̄s pec-
cat: altenis cōcāt si ea palpat: t̄ cum
possit corrigere t̄ corrigere negligit.
d Holi adhuc a. t̄. Quia castitātē
admonuit: bac occasione imoderata
abstinentia phibet: quā ipse inierat.

Ambro. Hunc speciale oīluz dat
ei vt seip̄m salubri regat doctrina. pri-
mētē enī sibi de⁹ vult seruiri: non vt
nimierate debiles fāt: t̄ post medico/
rū suffragia regrāt. Tēperādū ēvt si
fieri p̄t: ceptū obsequiū gradatim po-
tius, puchas q̄ p̄ incōsideratiā minu-
atur, e Quorundaz t̄. q̄d dixerat
sine p̄iudicio nihil facias. determinat
vbi p̄iudiciū sit necessariū t̄ vbi non:
diuidens bona t̄ mala in manifesta t̄
occulta. Q. ideo op⁹ est examinatio-
ne: q̄ si quedā sunt manifesta q̄ non
opozet examinari: ita q̄dā sunt occulta
de q̄b⁹ sine p̄examinatiōe nō p̄t fieri p̄
iudiciū. Quorundā. Ideo ē op⁹ exa-
minatione, vel bibe vinū: q̄z t̄ si mor-
nō claruit tua bona intētōnō t̄ po-
terat abscondi: sicut t̄ in mal' est. Aug⁹.
g. de kōmone dñi in mō. f Manife-
sta dicit, de q̄b⁹ clarū est q̄ anō fiant.
hee p̄cedit ad iudiciū: q̄ si ista seq̄tūr
iudiciū nō est temerari. sublequūt q̄
occulta s̄: q̄ ne ip̄a latebūt t̄ p̄ suo:
q̄ xp̄i t̄p̄s aduenirit q̄ manifestent:
sic t̄ de bōis, de his g. iudicem⁹. Illa
dei iudicio relinquit. b Quicūs

Nico. de lyra

subditos in foro exteriori q̄d pertinet
ad episcopū. i. p̄mo instruit eū q̄tum
ad accusationē t̄ testificationē. d. Ad
uersus presbytex noli accusationē re-
cipere, q̄ tra p̄sonā tanti stat⁹: nō est
leuiter credendū. a Holi sub duo/
bus vel trib⁹ testib⁹. t̄ idoneis ad hoc
p̄batis in xitate Sedō instruit enī de punitiōe. b Pec-
tantes corā oībus argue, vt sicut p̄tētē est notum: ita t̄ puni-
tio. c At t̄ ceteri timorē habeāt, t̄ sicut a malo retrahant:
ne similē punitiōe incurrit. Tertio instruit enī de inquisitione
diligenti, q̄ debet p̄cedere iudiciū t̄ punitiōe. d. Testor
corā deo t̄. modis ē iurādi at mouēdū timotheus efficaci⁹.
e At hec custodias, que dicta sunt t̄ etiā q̄ sequunt.
f Sine p̄iudicio, t̄. sine examinatione diligēti precedente.
g Habil faciens, maxime in punitiōib⁹. b In alteram
partē declinādo, a rectitudine iusticie, ppter defectuz exami-
nationis debite. iō subdit: i Man⁹ cito nemini imposue-
ris. ip̄m p̄cipātē puniendo. k Neq̄ cōcaueris peccatis
alienis. illoz q̄ male enī accusauerit. Ellī aut̄ exponūt hoc
de ordinatiōe nimis festina alicui⁹ insufficiētis; t̄ sic eōs com-
municat peccatis ipsius indigne ministeriū. l Leipsum.
Hec est pars incidētā in q̄ monet timotheū de suū p̄s custo-
dia diligēti: eo q̄ instruxerat eūz de punitiōe alioz: t̄ iude-
xistus debet ee imunis ab illis q̄ punit in alijs. Et diuidit in
duas partes: q̄ p̄mo facit, positiū. sed declarat quoddā su-
peri⁹ dictū. ibi: Quorundā. Circa p̄mū dicit: Teipm castum
custodi. i. mundū t̄ purū t̄ sine reprehēsiōe. t̄ q̄ timotheus p̄
custodia castitatis nimis affligebat corp⁹ suū. ideo subdit:
m Holi adhuc aquā bibere, cu⁹ pot⁹ notabiliter nocet sto-
macho languēti t̄ egrotatiō corporis: sed vīnū modisū non
nocet castitati: t̄ valet ad sanitatē seruādā q̄ necessaria est ad
exercendū officiū epi. n Quorundā. Hic p̄tētē declarat
q̄ oddam

quoddā superi⁹ dictū. dixerat enī q̄ timotheū nihil ageret sine
diligenti examinatiōe preua. iō declarat q̄ sunt illa q̄ indigēt
tali discussione t̄ q̄ nō. d. Quorundā hoīm p̄tā manifesta sūt:
ex elidētia factis: t̄ talia nō indigētē accusatiōe: testificatione
sui examinatiōe. ideo subdit: o Precedētia ad iudiciū. i.
ad examinationē q̄ sunt p̄ se notoria,
t̄ sic sunt punienda sine discussiōe.

p Quorundā aut̄ subsequunt. i. sūt
latentia: ita q̄ nō apparēt p̄nīdēta ni-
si post discussiōem. q Silr t̄ facta
bona, suppl. et aliq̄rū. r Manifesta
sunt, ex evidētia rei: t̄ sic nō indigēt
discussione ad approbationē sūt.

s Et q̄ altē se hñt. ita q̄ non sunt ita
manifeste bona. t Abscondi non
p̄nt. i. nō abscondunt de facilis: habita
de eis eramētē diligēti. ppter q̄d
talia sunt discentiēda ante q̄ approben-
tur. Dicunt aut̄ talia abscondi nō posse
illo nō impossibilitat⁹ q̄ allēd. d. in/
possibile fieri: eo q̄ difficile est fieri. v.
metaphysice. Oel aliter: Abscondi
nō p̄nt. i. nō abscondunt diuino iudi-
cio: licet abscondi p̄nt humano.

In ca. v. vīb⁹ dicit in postilla, Pec-
tantes corā omnibus argue.

Additio. j. Sūt nō nulli q̄
ex b verbo apli-
cū dicit: Peccātē corā oīb⁹ argue:
intelligere volūt q̄ decet p̄dicatorē p̄/
sonas arguere seu rep̄bendere de vi-
tis q̄ sūt vel credit ip̄as p̄sonas cōmī-
sisse: vñ t̄ sepe in sermonib⁹ detrahūt
p̄sonis p̄tib⁹ seu absentib⁹ notando
eas de vītis: sed b̄ est erronei t̄ etiā
noctiū. tum q̄ p̄dicator solū dī dice-
re illa q̄ p̄dicator solū p̄ sacra eloq̄a
vel dicta doctoz seu p̄ rectā rōnē fun-
dari p̄nt. Alia enī nō p̄tinēt ad p̄dica-
tōrē veritatis. Constat aut̄ q̄ p̄tā q̄ a
singularib⁹ p̄sonis cōmittunt nō hñt
certitudinē ex solis p̄dictis nisi cum b̄
addas sensualis cognitio: cui⁹ certi-
tudo nō habet ex p̄missis. tum q̄ p̄di-
cator in corripēdo solum dī intēdere
correctiōe peccant⁹; q̄ b̄ in Hiero. cū se
ifamāt̄ sp̄icit p̄ talē p̄dicationē ma-
gis irrefrenare peccat. tū q̄z b̄ Aug⁹.
in quadā eplā ad h̄ipone n. cū de ali-
quo q̄ sc̄m nomē p̄fitēt alīd crīmīs
sonnerit: instāt: satagūt: ambiunt ho-
mines vt de oīb⁹ b̄ credat: t̄ sic nō so-
lū in talib⁹ p̄dicationib⁹ derogat fame illi⁹ cui detrahūt: b̄ etiā
alioz sue p̄ditiōis officiū seu stat⁹: q̄d est oītra illos q̄ prelatos
seu clericos vñ religiosos in p̄dicationē publicē argūt. Ex q̄b⁹
manifestū ē q̄ cōtētē dī t̄ a p̄sonis discret⁹ obseruat⁹: q̄ p̄dica-
tor̄ h̄ vitia nō oītra p̄sonas p̄dicare dī: p̄sertim cū vītia nō sūt
oīno publica: q̄z tūc talia publicē argūtē nō corrector b̄ p̄dica-
tor dī cēseri: put in Glo. Auctoritas aut̄ apli p̄dicator intelligit
de iudice ecclasticō: q̄ publicē dī punire publicē p̄tā q̄d p̄ti-
net ad correctionē q̄ est act⁹ iusticie: q̄ nō se extēdit nisi ad p̄la-
tos seu indices. Un ad Timotheū q̄ erat p̄mas ep̄bēs in p̄tine-
bat punire sb̄ditos suos de publicē p̄tētē eos publicē argūen-
do t̄ etiā p̄tēdo: vt ceteri timorē hñt. Et sic intelligit Aug⁹.
de vīb⁹ dñi dīcūt̄ apli supra dictū. In correctionē aut̄ frater
na q̄ est act⁹ charitat⁹: t̄ p̄fis se extēdit ad omēs: de necessita-
te q̄ secreta admōnitō publicā denūciatiōē p̄cedat: put in
ca. Matth. xviiij. Si peccauerit i te frater tu⁹ t̄c. t̄ alia etiā de-
nūciatiō in q̄ dī: Dic ecclie: cōtētē intelligit q̄ dī fieri p̄lato ec-
clie: nō aut̄ coītātē seu ip̄lo. Un sb̄dit ibide: Si aut̄ ecclie non
obedierit sit tibi vt ethnic⁹ t̄ publican⁹: q̄d manifeste intelligi
tur de illo q̄ nō obedit suo p̄lato i h̄is q̄ teneat̄ obedire: Nec va-
let arguere oītra p̄dicator de b̄ q̄d legif Esa. lviij. Clama ne ces-
set: Annūcia ip̄lo meo scelerā eoz: q̄ p̄ b̄ sane intelligit q̄ p̄dica-
tor dī h̄ scelerā t̄ p̄tā q̄ credit seu sup̄picias i ip̄lo comīssā p̄dica-
re: t̄ p̄sonas cōmittētēs. vñ notā dixit. Annūcia ip̄lo t̄c.
Et sic h̄ auētas pot⁹ facit oītra eos: q̄d etiā si ip̄ha exp̄sse dīcīs
et noīa sceleratoz seu peccātēs: nō videretur trahendum ad

24. vi. 5. 1.
78. vi. c. qd.
c. De. elec.
c. cu in no
b. 16.

†
De p̄se. di.
5. fint tibi.
De iure.
c. celi p̄ps.

D
Deu. 19. d
4.5. di. c. sed
illud. 23. q.
4. c. ita. 2. q.
1. c. li p̄ce
uerit.

Glo.ordi.

Ad Timotheū I La.

Ecc. 10. b dōm malorū tē. Alihi dicit scriptura dī q̄ supbia ē initū oīs peti. Hic vero dī q̄ auaricia siue cupiditas ē radix oīn malorū: q̄ nō videntur puenire. Sciedū hō vtrūq̄ vere dictuz esse si peti p̄ genera attēdant. nullū enī gēnus peti ē q̄ alioī nō pueniat ex cu piditate. Et ē vtiḡ aliq̄ hō q̄ ex sup bia sit cupidus. Aug. Est c̄ q̄ nō eēt amator pecunie: nisi p̄ h̄ putaret se excellētioē eē. Et ē q̄ nō amarer ex cellere nisi putaret p̄ h̄ maiores diuitias h̄rē. A Cupiditas. In grecō h̄rē phylargria. Si q̄ auaricia h̄rē p̄ p̄e p̄ecunie amor. p̄ genere q̄d ē cu piditas ponit species. b Dolo ritib⁹ mul. Auari enī tāto pl⁹ sollicitū dinū cruciæ sustinēt: q̄ ampli⁹ desiderat vel q̄ habita trāsent: vel q̄ h̄rē nō p̄nt. c Tu aut hō tē. Non dicit q̄ h̄ timeat de isto: s̄ sciebat h̄ vē turu in man⁹ eccliaꝝ. d Hec fū ge. Nihil c̄ tā alpeꝝ rāḡ p̄nitolum q̄ si vir ecclastic⁹ marie q̄ sublimē tenet locū dīnti⁹ hui⁹ c̄tēt studēt: at: q̄ nō solū subipi⁹ s̄ ceteris obest qbus strāta dat formā. e Pie tate. At egenti p̄descēdāt q̄d non cupidus. f Fide. Qui verā fidē h̄z de deo: nō cupit i miserijs fieri dīnes: nec pluris ē ei mūndū h̄dēns. g P̄cipio ti. In timotheo oībus successorib⁹ loquitur apls. h Et xp̄o ie. Exemplū xp̄i horatur. i Beat⁹ t̄ so. t̄c. Hoc nō de p̄tētī: h̄de deo q̄d ē ipa trinitas. k Qui solus. Habet p̄ naturā: alij ab eo. l Inaccessibilē. Quia nullū ad eā ex se accedit: sed cui dāt dono el. q̄d p̄s. 33. intelligebat. pp̄ha dīces: Accedite ad eū t̄ illu. t̄c. Aug. Nihil est h̄ dīcti q̄d nō pueniat trinitati: q̄r fm̄ veritatē trinitas vn̄ est de⁹ t̄ beat⁹ t̄ sol⁹ potēs rex regū t̄ dīs dhāntiū: q̄ solus h̄z imortalitatē: q̄r sol⁹ p̄ natūra est imutabilē: q̄r nō cutus q̄r grās q̄r natura sua. Nec potuit nec p̄terit aliq̄ mutari: nec potuit nec p̄terit aliq̄ mutari et peccare. Cūcūq̄ hō creature rōnali p̄stāt ut peccare nō possit nō ē h̄ p̄rie nature sed dei grē. Sol⁹ ḡd̄ h̄z imortalitatē: t̄ lu cēbit inaccessibilē quē nullū homī vidit: nec videre p̄t. Nec inde separa tū filii oportet intelligi: q̄r filius vita eterna ē cū p̄t. t̄ h̄ recte stelligīz: bētē fm̄ naturā q̄d ē nēo vidit yk̄ videre p̄t: s̄ poterit aliq̄n. s̄ de ill de q̄b⁹: Bētē mūdo coz. qm̄ ipi deū vi. m̄ Diuitib⁹ h̄. le. Supra egit dī his q̄dīntes volūt fieri dīces eos incide re tētationē t̄ laqueūz diabolī. h̄ agit de his q̄dīntes sūt: monēs nō sparci dīntis. Et q̄r dīxit mala ve nire ex cupiditate: t̄ h̄ sualit ne vide ren̄ dīntes ablecti defīniat. n̄ Mō subli. sa. Aug. Mō expauit apls di uitias: s̄ morbi eap. t̄ supbia: q̄ ēver mis diuitiū. Grādis anim⁹ ē q̄lē dī uitias isto morbo nō tētāt. Magn⁹ est q̄nō se iō magni⁹ putat: q̄r diues est. Qui at iō se magnū putat supb⁹ est: regen⁹ ē: i carne turget: crepat in corde mēdicat: inflat⁹ ēnō plenus. o Ad fru. Ep̄alia c̄ i hac vita dat ad vteđū: cēna ad fruēduz. Illa vñ bōa faciam⁹. Ista vñ bōi efficiamur. **Ḡ T̄besaurigare**

VI Nico. de lyra

a S̄ qui pecunia appetit: cupere appetit. s̄ ge neralis. s̄ plus habendi q̄ oportet. **a malorū ē cupiditas. Quam qui/ dā appetētes errauerūt a fide: b** s̄ hoc constat in auar. **b t̄ inservierūt se dolorib⁹ multis. c** q̄ rōnat. s̄ vel t̄ si hō t̄ q̄ dei. **d Tu at o homo dei hēc fuge. Se** s̄ faciendo cuiq̄ q̄b̄ ius exigit: q̄b̄ nō cupidus. **e ctare vero iusticia: pietatē: fidē:** q̄b̄ penit⁹ carer cupidus nec patiēter fert aduersa nec alcui est mōtuer⁹. s̄ dei t̄ p̄ximi. **f charitatē: patientiā: mansuetu/ a** s̄ in te hoc habe. s̄ assidue q̄d prodest alijs. b s̄ p̄ plū alijs: c̄ discretione sacri. **g dinem. Lēcta bonū certamen** k a q̄d exigit fides. b s̄ p̄ his nō q̄ras nīl vīta q̄d debet: q̄i in cā vocat⁹ nō in altū: t̄ q̄ coraz multis ē vel in ordinatiōe vel in p̄dicationē cōfēsus es q̄d fides exige. **h Patientiā. erga p̄secu tores. i Māsuētudinē. erga omēs.** k Lēcta bonū cer. fidel. fallis aplis res tēsto. l Apprehēde vitā eternā. i. p̄ h̄ apprehēdens ea. m In q̄ vocat⁹ es. p̄ grām in p̄nti que est arra vite bēate. n Et p̄fessus es bo. p̄fes. cozā mult̄ te stib⁹. t̄ h̄ est in ordinatiōe tua: t̄ etiā in p̄dicatione. o P̄cipio tibi. Hic indu cit timotheū p̄cipiēdo dīces: P̄cipio tibi coraz deo: q̄ presentiālē est vbiq̄. p Qui vivificat oīa. in q̄tū dat oībus esse t̄ seruat. q Et christo ielu. i. coraz ielu christo. r Qui testimoniu reddi t̄ sub p̄tō pilato. cui dīxit Job. xvij. In hoc nat⁹ sum t̄ ad hoc veni in mūndū ut testimoniu p̄bileam veritati: q̄d fecit verbo t̄ facto in doctrina t̄ miraculis: t̄ pore quo poti⁹ pilatus erat p̄ses iudee: t̄ hec fuit bona confessio. s Ut serues man. sine macula. i. mandatū euangelicū sanctū t̄ purū: in quo predicatorib⁹ ad p̄dicandū missus: dī q̄ expediti sint a cupiditatib⁹ terrenis. t Alq̄ in ad dī. i. vīsq̄ ad mortē tuā in qua dīs veni et ad te glorificandum. v Quē suis temporib⁹. i. in tempē iudicij. v Ostē der. in forma humanitatis glorioza. y Beat⁹ t̄ solus potens t̄c. i. trinitas beata cuius opa sunt indiūla. t̄ ideo il, lam ostensionem faciet tota trinitas. z Qui so. habet imortalitatē. sola ei trinitas habet et se necesse esse: t̄ hoc vo catur hic imortalitas large loquendo de imortalitatē. oīs enī creatura eo q̄ est de nibilo: vertibilis est in nibiliū. Etū est de se. a Et lu. ba. inaccessibilē. q̄r nō p̄t cōprehēdi ab aliq̄ creatura p̄pter ei⁹ in s̄nitatē: t̄ hec incōprehēsibilitas vocat h̄ inaccessibilitas. b Quē nullū ho. vidit. s̄. pur⁹ h̄o existens t̄ corporis sensib⁹ vītēs: q̄r p̄s h̄o vidit diuinā essentia et vītēs sensib⁹. de moys etiā t̄ paulo dīcit Aug. q̄ viderūt diuinā essentia t̄n in rāptū. c Diuitib⁹. P̄ostq̄ apls docu it timotheū de custodia pauper. Hic s̄r instruit eū de custodia diuitiū: qui tunc a prelatis bene custodiunt q̄n in būllitate t̄ pietate op̄ibus nutrīunt. et hoc est q̄d dīcit: Diuitib⁹ h̄u⁹ seculi p̄cipe nō sub lime s̄ape. i. p̄ superbiā nō erigi sed in hu militate teneri. d Reḡ spe. in incer diuit. ponendo ibi finē suū. e Sed in deo vīuo. ad differentiā idolorū q̄ nō vīuit. f Qui p̄. no. oīa ab. ad fruēndū. q̄r nō solū i p̄nti dat trāpīa bona q̄b̄ hōles vītēs: s̄ etiā celestia q̄b̄ beati fruēndū. g Bētē agere. suple p̄cipe diuitibus. **s̄ s̄ vītē Diuites**

Blo.ordi. Ad Timotheū II La. I Nico. de lyra

a Thesauriçare si.fun. r̄. Ad qđ
p̄mittunt̄ diuitie nō perdunt̄.
b O timothee. Timothee p̄ciosus
deo. timos p̄ciosos. theos deus.
c Prophanas. Ut ē hypostasis; q̄
vor sebz ad psonam et ad substantiam.
vñ t̄ hereticis sub huic noīis multi-
plicatiōe induceret volebat tres esse
subas. Prophanas. Aug⁹. Que
sunt ḥ religione; aliae nō sūrvitae.
sunt enī doctrīne religiōes cōgruētēs
x̄bor qđā nouitatis; sic ipm̄ nomē
xpianū qđ qñ dici cepit scriptū est:
In antiochia enī p̄m̄ post ascensio-
nē dñi appellati sunt xpiani; sic legit̄
in Act. aploꝝ. Aduersus etiā ipie-
tatem arrianorum nouum patres
omousion tradiderūt; sz n̄ in nouā
tali noīe significauerūt. B. ē vocat̄
omousion qđ ē vniꝝ eiusdēḡ subē.
Mā st̄ oīs nouitas xpiana eēt; nō
b. 13. d a dño diceref; Mā datū no. do vo-
nec testa. appellaref nouū; nec cāta-
ret vniuersit̄ ecclia cāticū nouum.
d Promittentes. R̄bil ei sic amāt̄
isti q̄ sciam̄ p̄mittere t̄ fidē rex ve-
rariū; q̄s credere paruuli p̄cipiunt̄
velut imperitiā deridere.

Hec finit ep̄la prima ad Timotheū;
Incipit ep̄la sc̄da ad Timotheū.
Postolus. Cū ēt rome
in vincul̄ ſtitut̄ scribit̄
Timotheo: monēt̄ eū ne
et̄ abſentiā vel ap̄p̄is
vel in gr̄i tribulationib̄ terreat̄: vt
testimoniuz dñi erubescat, p̄ q̄ ipse
vſq; ad mortē certauit: ſil̄ t̄ de here
cicis vitadis: arcis his q̄ suas fabu
las maḡ q̄ dei predicit̄ veritatē.
Paul̄ iā a mūndo tranſiuit̄. itē
ſcribit̄ a roma timotheo inſtrum̄tati
bus t̄ aduersus faſigato: vt ſtan̄c
laboret ī gr̄ia dei ſibi credita: exhort̄

A tans cū ad martyriū multū modis:
et vt pseueret in officio recte p̄dica-
tionis et sc̄a opatione. Et predict
qd̄ futurū sit tib⁹ nouissimis et de
suo obitu. Et est int̄fēto apli in hac
epistola exhortari Timotheum ad
sui officij diligētē executionē et ad
palma martyrij: et qdaz adhuc ad-
dere de episcopali officio. **Ca.** I
E gilus ap̄ls. Primo
salutat: deinde grati-

Pas agit de bono quod
habet vbi suū. s. vidē
di ei desideriū ostendit.
Postea monet ad p̄dicandū et ad
patientiā martyris suo exemplo et
alij modis. Inde dicit quales fu-
turi sunt in nouissimis diebus: tan-
dem de tpe resolutiōis sue instanti.
f Per voluntatiōis dei. Nō meis
meritis. Quasi sūl r tu gratias mis-
sus es: r tō p̄dicande gremaḡ ob-
nox̄. g Gratias ago. Agit gra-
tias de bono eius cōmēdans fidei
gratias q̄ in ih̄o xp̄o est. Gratias
ago. Q̄ habeā memoriam tui. i. q̄
tam bonus fuisti: culus semper sim
memor. H̄e est sapiens exhortatio
ad vteriora. h Memor lachry-
marū. Fleuit enim a Paulo dimi-
sus: paratus cū eo ire ad oīa per-
cula. Q̄ s̄ ergo p̄nis habuit: absens
teneat: accipit̄les etiā recordationes
fidei que te etiā cōmoneat cum etiā
in feminis fuerit firma.

B in feminis fuerit firma.
Propter

diuites fieri in bonis operib^a
a s ve ad hoc sine faciles. b s etiā sua. c s co
mumia purare.
a facile tribuere: cōmūcāre: the/
a s virtutes firmas: non opera em.
sauriāre sibi fundāmētū bo
a s in opus futuri nō alius pūnis. b s ita.
nū in futurū: ut apprehendant
a s que nō est fugitiva. b s vel eternā. s als bo
nam. b s quid plura. s per nomen admone
ppriū reddens eū attentū. c s quod deus et
ego tibi cōmendauiimus.
b vērā vitā. O timothee depōsi/ b
s ve possis custodire.
c tū custodi: deuitās pphanas e
yocum nouitates: t oppositio f
a s q̄ falso noīe scientia dicit. s scientiam.
nes falsi nominis scientie: quā s
a s qui fidem q̄si imperitiā rident. b s temp
circu: nunq̄ intra.
d quidam promittentes circā fi/ b
s a fide. s vt hec custodias.
dē exciderūt. Bratia tecū amē.
C Ep̄la Pauli ad timotheum
prima finit. Argumentum
in secundam incipit.

Item timotheo scribit de exhortatiōe martyriū: et de oī re-
gula veritatē: et qđ
futurū sit temporib⁹ nouissi-
mis: et de sua passione scribēs
ei ab yrbe romā. **A**rtiu-

mētū finit: Epla Pauli ad Ti-
motheū scđa icipit: La. I.

Beatissimus apostolus Christi
Iesu per voluntatem suam
non sine spe premij habet
pro hac promissione letitiam
quoniam certe haec misericordia
quacumque punitio.
tatem dei habet propter
missionem vitæ quam est in Christo
scribitur hanc epistolam.

iesu timotheo filio charissimo:
a ^s donatio spiritus sancti qua ministri arman-
tur. b ^s remissio peccatorum. c ^s tranquil-
gratia et misericordia et pax
litas mentis et prelibatio vite eternae.
a deo patre et christo iesu de-

s mino nostro Gratias ago d^eo m
a f edocrys. b f antiqua. abraaz. isaac & iacob
qui vnu deuⁿ vna ide coluerunt: qz vna fides
vtrorumq. s. antiquorum & modernorum inftrorum.
meo cui seruio a pgenitoribus
f sic sit et tua.
meis i pscientia pura: q sine in n
termissoe habeat tui memoriam p
f orans tibi maiora bona.
in orati oib^r meis nocte ac die
a f qr meus visus tua esset confirmatio: et sic
q gaudeo de te bono: implenter gaudio de te g/
fecro. vn subdit: ut gau. zc.
v desideras te videre. Ademor la q

Divites fieri in op. bo. qz iste sūt vere di-
uitie qz null^o p^t violēter auferre. b **C**ōi-
care bona sua indigetib^o. c **T**hesauriça
resibi tē. Warth. xix. Da paupib^o et hēbis
thesauꝝ ī celo. d **O** timothee. Hec et ylti-
ma pars in q̄ inducit timotheū ad custodiā
oīm subditioꝝ suorū generali. d **O** timothee
depositū custodi. l. gregem tuę fidelitati cō-
missum. e **N**euitas p. vo. no. et dicit vo-
cū et nō rez; qz nō subest eis veritas. iō dicū
tur pphane. l. pecula phano; qz talia p ecce-
siā debēt interdicī. f **E**t op. fal. no. scie. i.
scie falso noīe noīate. g **Q**uā. s. sciaꝝ ap-
parentē tñi et si existētē. h **Q**uidā pmit.
Xbis phicis et rhetorice initētes. i **C**irca
fi. exc. stent Arrius et multi alij heretici. Si
nalis hēludit; H̄a del tecū. Amen.

In ea. vi. vbi dicit in postilla: Existimatum questum esse pietatem.

Additio. i. Hoc qd' dicitur existimans
tum qstus eē pietatē. pē
alit exponit. s. q isti hoies mēte corrupti de q
bus statū si loqatur existimāt q qstus ē pie-
tas: eo q sit ad puidēdum qstori de necessa-
riis: tō asserebat q erat licitus pdicare. pē
questum tum tē. In eo. ca. vbi dicitur in postil.
Radix enī oīm malorum est cupiditas.

Additio. ii. Hoc qd̄ d̄: Radix et
om̄ malorum est cupiditas:
q̄ p̄rie intelligi de cupiditate finis q̄ no-
mē cupiditatē amplificatū ad oīm imode-
ratū appetitū h̄ndi. **iii.** Aug. 10. de libe. ar-
bi. dicit: q̄ auaricia seu cupiditas nō ex solo
argēto vñnumis p̄sistit: s̄ in oīb̄ q̄ imode-
rate cupiditatis intelligēda ē. t̄ qr̄ in oī p̄cō est
cupiditas imoderata alienē rei: cū om̄ p̄cē
catū p̄sistit in B q̄ sp̄ento bono incōmutabili-
t̄: bonis cōmutabilib⁹ inhereſ. iō cupiditas
sic amplificata p̄rie d̄ radix oīm malorum.

Explícit postilla fra. Mico. de lyra sup p̄
mā eplām Pauli ad Timotheū: Incipit po
stilla sup sedam eplām ad Timotheum.
Aulus apks. Hic inciv Ca. I

Perit scđa ep̄la ad Timotheū: q̄ diui-
dit in tres p̄tes. s. in salutationē &
p̄secutionē. ibi: H̄ras ago. & cōclu-
sione. ibi: Ego lā delibor. iiiij. ca. circa medi-
um. In ēre p̄tōrū p̄fōrū p̄fōrū salutatō.

um. In p̄ma pte ponit p̄sio p̄sona salutans. Ibi: Pauli t̄c, et p̄sona salutata. Ibi. Timo-
thee: et optata bona. Ibi: H̄ra, et p̄t̄ ex dictis
in p̄ncipio p̄cedent̄ eplemnia. hoc excepto.
I Scdm̄. m̄. vi. t̄c. vīte eth̄ne q̄ in xp̄o
obiectuēs q̄r̄ b̄ti refūctūnt̄ inter̄ iñ aspectu
sue dēlat̄: et exteri⁹ iñ aspectu sue h̄umanitas.

Littera ad Corinthus postscriptum. Expones illud Job. x. In
gredieſ t̄ egredieſ t̄ pascua inuenieſt.
Sed h̄as ago. b incipit huius ep̄le p̄secutio.
Lirca quā ſciēdū q̄d Paulus i spū videt ſuā
noſſam. Et dicit. Quia nō eſſet m̄tio.

passione appropinqrē: et q̄ tūc nō posset enā
geliū pdicare: scripsit T̄motheo suo discipu
lo pdilecto ut ostēt̄ efficacit̄ fidē catholica
pdicaret: n̄ fr̄t̄ erit̄ i alid rīore mort̄ iminē

patetare in tripl' era i alioz nrore mortuim
et: cu glosuz sit traxire p martyriu d statu vi
te pnt. et diuidi i duas pte: qz pto dilectio
ne sua erga timotheu exponit ut monitione
sua melius recipiat. sedo multipli eū ad predi

cta incitat. ibi: Propter quam cam. Circa pri-
mū dicit: Hoc ago deo cui fuius a pgenito
rib⁹ meis. I. abraā: Isaac et Jacob: q̄ fuerūt ve-
ri cultores dei: t̄ sibi gamaliel: qui nutrituit
Mouyū et Iacob docuit inter alii 3. vñ pce

Paulū t i lege docuit. apter qd dicit pge
nitor; eo mō loqndī q dicit apls. i. Cor. lii.
In xpō tēsu p euāgeliū ego vos genui.
In oscia pū, nō sic falsi apli q vnebat do-
tm i exteriori apparētia. o Q sine inter-

p Habeā tui mēorā. speciale. q Mēor
la. tuaz. fleuit enī timotheus a paulo dimis.
et susquia